...ERDE JAAR, N°. 409 — 1839. — ZATURDAG, 9 MAART.

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam* .... f 7.—
en *Buitensteden* franco .... - 8.—
Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder .... f 1.75.
Elken regel meer .... - 35.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling .... 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

VREDE (*).

't Kan verkeeren.
BREDERÔ.

Het opschrift hiervan schijnt niet best met de zinspreuk te rijmen; maar wat is er, dat tegenwoordig nog rijmt? Daarom hebben wij dat zoo uitgekozen; wij willen ook eens van onzen tijd zijn. En, bovendien, men kan er onze gedachten ook zoo terstond uit raden. De invloed der Staatkundige aangelegenheden van den *dag* — hetwelk men wel zoo zegt, alhoewel die dag geweldig lang is — kan op de begrippen der menigte, en tot die menigte behooren ook wij, hare uitwerking niet missen; terwijl zij van eenen aard zijn, dat velen naauwelijks weten, waar zich aan te houden. Zal men de woorden der magtigen op aarde in derzelver oorspronkelijke beteekenis aannemen, dan kan de vrede onmogelijk gestoord worden: want zij zeggen het elk oogenblik, bij elke gelegenheid, dat de toestand van Europa geen' oorlog lijden kan. Dit is in zoo verre vrij geruststellend, vooral daar de meer en meer toenemende wapeningen der volken, welke wapeningen zich zoo zoetjes aan uitbreiden over allen, het tegendeel zouden schijnen aan te duiden. Maar die wapeningen beteekenen niets; wie aan oorlog denkt, vergist zich zeer, dewijl al dat wapenen slechts geschiedt, om den vrede te bewaren. Het is nergens anders om te doen, dan om elkander in toom te houden; men wil den vrede tegen elken prijs, en daarom alleen bereidt men zich ten oorlog voor, volgens den regel: *Si vis pacem, para bellum.* — Van 1830 tot heden is het ook nog geen oorlog geweest: men heeft wel hier en daar scherp en bloedig gevochten; maar het was niet uithoofde van oorlog. Dat had gansch andere redenen. Frankrijk, hetwelk volstrekt geen' oorlog wil, of iets, dat er naar zweemt, was bij die vechtpartijen wel altijd haantje de voorste, ten koste van duizenden menschenlevens; maar oorlog was het daarom toch niet. Die vechterijen (want wij durven het woord *oorlog* niet meer bezigen) ontstonden, omdat — of Abd-el-Kader, en later Achmet-Bey, getuchtigd moesten worden, vermits zij het geweldig verbruid hadden; — of dat de Nederlanders gekkelijk het begrip hadden opgevat, dat zij in de zuidelijke gewesten van hun eigen koningrijk zich met hunne eigene zaken, buiten toestemming van Frankrijk (waar toen de leer der niet-tusschenkomst gepredikt werd) mogten bemoeijen, terwijl dat echter volstrekt niet wezen mogt; — of dat Frankrijk zich vrijwillig belastte met de ten uitvoerlegging van een dwangbevel, tot geregtelijke uitwinning van onroerend goed, door de Londensche Conferencie afgegeven, en alzoo eene deurwaarders-bediening waarnemende, welke de bloedigste is geweest, die ooit op het repertorium van soortgelijke geregtelijke beambten is ingeschreven; — of, dat de Mexicanen buiten hun boekje gegaan waren, en daarvoor hun de les eens moest worden opgelezen; en zoo vervolgens.

Maar men wil den vrede tegen elken prijs. Men zoude zeggen, dat het waar is; jammer, intusschen, dat juist de Nederlanders altijd dien prijs moeten betalen. En ons dunkt, dat het beter ware, dat zij, die zich ongevergd met alles bemoeijen, en daardoor ook wel oorlog zouden kunnen veroorzaken, daar ook eens voor genomen werden.

Waarom toch moeten wij altijd de kosten van den vrede betalen? (Te voren kostte de vrede niet veel, en toen sprak men altijd van kosten van den oorlog; doch wij moeten ons naar den tijd schikken.) Het antwoord is gereed: omdat de Noordelijke Nederlanden buiten staat zijn, om zich tegen den sterken stroom op te zetten, en zij alleen tegen allen geen' oorlog kunnen voeren. Men heeft het echter wel gevoeld, dat men ons onregt deed, en men is wel eenigermate bevreesd geweest voor de gevolgen, omdat veeltijds loon naar werken gegeven wordt, en alzoo het in schut en scherm nemen van eenen onverantwoordelijken opstand den geest van het oproer gemakkelijk konde aanmoedigen en aanblazen, in eigen staten, terwijl daarenboven een gedaan onregt vroeger of later steeds gewroken wordt. Doch het moest wegvallen voor het schrikbeeld van oorlog, voor de volstrekte noodzakelijkheid van het behoud des vredes; een denkbeeld, waaromtrent men haast zoude moge zeggen, dat de Mogendheden monomaan waren geworden.

Hobbes, Hobbes, waart gij er nu nog eens! Wat zoudt gij u met dien armen hals van een' Huig de Groot vermaken, die zich daar in het hoofd was gaan prenten, dat er ook een regt tusschen volk en volk bestond. Het nageslacht, behalve bij ons, zet u de kroon op het hoofd, en wijst u den lauwer der overwinning toe. Het regt van den sterkste zit op den troon. De stoffelijke overmagt heeft de zedelijke kracht onttroond. — Maar wij, die des echter de vanen van den onsterfelijken de Groot blijven volgen, wij stellen onze hoop in het vergankelijke van het ondermaansche, en herinneren om bij deze gelegenheid met innig genoegen de zinspreuk van onzen rederijker: *'t Kan verkeeren.*

De overdreven zucht tot vrede deed den waarborg van een rustig bezit verstaan, te zijn eensluidend, of synoniem, met berooving van dat bezit. Trouwens, men had er geen ongelijk in, vermits daardoor eens voor goed gezorgd werd tegen alle stoornis in dat ontnomen bezit. Ziet, dat ging toen zoo op zijn *Alexanders*; de *Gordiaansche* knoop werd doorgehakt. Geen gemakkelijker middel, voorwaar, ter wereld dan dit, om een geschil te slechten, onder deze voorwaarde, dat men de sterkste is. Het moest toen zoo zijn, of de oorlog ware uitgebarsten: want Frankrijk en Engeland wilden de afscheiding der zuidelijke Nederlanden, onder een ander koninklijk stamhuis.

Zoo vredelievend waren Frankrijk en Engeland, dat de vrede niet gestoord werd met de Noordsche Staten; en zelfs, men zoude zeggen, hoe kan men een ding zoo ver trekken, niettegenstaande zij in alles hunnen zin kregen.

Bij het doorhakken van den knoop werden tevens eigenmagtig door de verwaarborgende Mogendheden van het Weener tractaat, waarbij het Koningrijk der Nederlanden, zoo schoon in de oogen van den heer de Gerlache, en die daarom zekerlijk alles gedaan heeft, wat hij vermogt, om die schoonheid niet te schenden, werd opgerigt, ook de voorwaarden gesteld der afscheiding, en, bij de weigering van onzen Koning tot aanneming, dwangmaatregelen voorgeschreven, op grond, dat het tractaat van scheiding onherroepelijk was.

Uit die dwangmaatregelen rees het *status quo*, en alzoo tevens later daaruit de toetreding zelve.

Ofschoon nu Frankrijk en Engeland zich eens regt door de aanwending van hunne strijdkrachten aan die dwangmaatregelen mogten vergasten, en gansch Europa hun of te wille was, of het lijdelijk aanzag, zoo werd echter al wederom, o wonder van dezen tijd! de vrede niet verstoord.

Daar kwam nu de toetreding opdagen tot dat onherroepelijke tractaat. Nu zoude men gedacht hebben, dat alles klaar was; maar neen, juist omdat nu al de partijen het aangenomen hadden, daarom raakte het weêr onklaar: de onherroepelijkheid hield oogenblikkelijk op. Men begon te begrijpen, dat, daar in 1830 en 1831 alles zoo gemakkelijk gegaan was, men nu ook de scheiding wel wederom voordeeliger zoude kunnen maken. De schuld en Schelde-tol ondergingen aanzienlijke veranderingen. Engeland vereenigde zich op dit punt met Frankrijk, en dit groote rijk had de grootmoedigheid van de onherroepelijkheid van het eind-tractaat te herroepen, en alzoo op deszelfs eigene handelingen terug te komen, en zich, ten einde een groot voordeel te bejagen, geweld aan te doen. Het grondgebied was eigenlijk voor Frankrijk geene zaak van groot aanbelang; voor het oogenblik gingen schuld en Schelde hetzelve meer ter harte, ofschoon een gedeelte van deszelfs bevolking daarover andere gedachten heeft. Men kan dus van het gewijzigd onherroepelijke eind-tractaat zeggen, dat Frankrijk *niet volkomen deszelfs zin heeft gekregen*, en zich van dien tijd af zijn er *geruchten* van oorlog, van dien tijd af, zijn er *wapeningen*. Maar het kan toch zekerlijk daar niet van afhangen, of Frankrijk's haan koning kraait. Want nu nog wordt er daar te lande steeds gezegd, dat de vrede bewaard zal blijven, en men kan daar wezenlijk gerust op zijn, en vertrouwen stellen in zulke lieden, als de graaf Molé, die dikwijls het spreekgestoelte heeft beklommen, en veel en lang gesproken heeft, om te zeggen, dat een verdrag, tusschen partijen aangegaan, waarlijk van kracht was; hetgene de Franschen niet goed konden begrijpen, waar te kunnen zijn, als zij er geen belang bij hadden: terwijl die zelfde graaf Molé, volgens den regel *exempla illustrant*, dan aantoonde uit de herroepen onherroepelijkheid van het eerste eindtractaat, dat een verdrag in alle zijne deelen moet worden nageleefd, zoodra het door de teekening en goedkeuring van alle de partijen voldongen was. Wanneer men met zulke onomstootbare gronden voor den dag komt, dan moet men zwijgen. En zoo het iemand wonderlijk voorkomt, dan willen wij om dien indruk weg te nemen, een ander punt aanraken, dat toch nog veel wonderlijker is.

(*Het vervolg hierna.*)

(*) De Redactie plaatst dit ingezonden allergeestigste stuk niet anders, dan om den lezer een aangenaam oogenblik te verschaffen. De schalen van vrede en oorlog komen haar zoodanig voor, dat zij den evenaar juist in het huisje, en zich niet geroepen acht om te beslissen, naar welken kant hij zal overslaan. Zij let bovendien niet op gevoelens, maar op gebeurtenissen. Zoodanig, denkt zij, is het ook bij den lezer. Ware het anders, zij had dan deze vernuftige satire moeten terug houden, die zij nu met gerustheid geeft.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 8 Maart. De *Leipziger Algemeine Zeitung* behelsde, eenige dagen geleden, eenen brief uit Berlijn van den 21 der vorige maand, waarin het navolgende voorkomt:

« Het door sommige Hollandsche bladen medegedeelde berigt, van het gesloten zijn van een handel-verdrag met Holland, schijnt op zijn minst voorbarig te zijn geweest, daar de onderhandelingen, welke de heer Wijthof alhier zoo onvermoeid in het belang van zijn vaderland drijft, naar men gelooft, nog niet zoo geheel derzelver doel hebben bereikt. De inlandsche suikerfabrijkandje zou, bij eene vermindering van prijs van de Hollandsche lompensuiker, geheel te niet worden gedaan, en zouden vooral de veelvuldige kleine fabrijken, en die van suiker van beetwortel, moeten worden opgegeven. De voordeelen, welke Holland daartegen biedt, zouden van hunnen kant slechts aan een zeer gering gedeelte van de Bonds-Staten van nut zijn, en zoo de kamers van koophandel van Keulen en van Maagdenburg zich al bij breedvoerige rapporten voor dit handel-verdrag verklaard hebben, zoo is de tegenstand daardoor nog niet weggeruimd. »

Dit gedeelte van dezen brief, zonder eenige bijvoeging of aanmerking, in de *Amsterdamsche Courant* van den 7 Maart overgenomen zijnde, zou het kunnen schijnen, als of de daarin vervatte denkbeelden werkelijk waren gegrond. Uit dien hoofde, achten wij het niet ongepast, te verklaren, dat het bedoelde Handel-verdrag, (betwelk wij onlangs in zijn geheel het *eerst* hebben medegedeeld), door de commissarissen van Z. M. onzen Koning, met de gevolmagtigden van Z. M. den Koning van Pruissen, werkelijk op 21 Jan. l.l., (zoo als wij mede het *eerst* hebben aangekondigd), te Berlijn is *geteekend* (niet *geratificeerd*, zoo als later door een ander dagblad te voorbarig werd berigt,) en voorts te herhalen, hetgeen wij reeds vroeger gezegd hebben: — dat, namelijk, aan den heer Wijthof (aan wiens loffelijke [illegible] zijn vaderland nuttig te zijn, overigens door niemand zal worden getwijfeld) nimmer eenige qualiteit door de Nederlandsche regering is opgedragen, die Z. E. aanleiding zou hebben kunnen geven, om zich met het sluiten, ontwerpen of voorbereiden van het bedoelde Handel-verdrag te bemoeijelijken. Wij moeten, uit dien hoofde, het bovenstaande artikel in de *Leipziger Allgemeine Zeitung* toeschrijven aan misverstand, zoo niet aan verkeerde inlichtingen, welke aan de redactie van dat dagblad zijn gegeven. Welke ook de bemoeijenissen mogen zijn geweest, die de heer Wijthof, eigener gezag, en ook, zoo ver ons bewust is, geheel zonder medeweten of voorkennis van de commissarissen, door onze regering benoemd, kan hebben ondernomen, dit houden wij voor uitgemaakt, dat de aanleiding tot het ontkennen of in twijfel stellen der teekening van het bedoelde handel-verdrag niet van ZEd. zelven kan zijn uitgegaan.

Overigens zal de daadzaak der sluiting van dit verdrag zeer spoedig geheel zijn voltooid. Wij vertrouwen, dat de ratificatiën der betrokken Buitenlandsche Staten zeer spoedig zullen gegeven worden, en achten ons genoegzaam ingelicht, om met gerustheid te zeggen, dat de heer Lockhorst, van wiens zending naar Berlijn wij in den *Avondbode* van den 7 dezer kennis gaven, overbrenger is daarhenen van de ratificatie, aan dit verdrag door onzen Koning verleend.

'S GRAVENHAGE 7 Maart. Bij de Tweede Kamer van de Staten-Generaal, die heden ten half drie ure vergaderde, is ingekomen en naar de commissie ad hoc gezonden, een verzoekschrift van eenige ingezetenen uit Schoonhoven, betrekkelijk het ontwerp van wet, nopens de gouden en zilveren werken.

Bij monde van den heer Mr. Akerlaken, wordt, namens den schrijver, aan de Kamer hulde gedaan van twee boekwerken, als: 1°. Bijdragen tot beschouwing van het Nederl. Wetboek van Koophandel, en 2°. De gedenkzuil van het 25jarig bestaan van Neêrlands Verlossing.

Namens de commissie tot de petitiën, is, bij monde van de heeren Snouck Hurgronje, Romme, Roëll van Hazerswoude, Wijnaendts en Kniphorst, verslag uitgebragt op een aantal verzoekschriften, als:

MENGELWERK.

EEN PLEEGZOON.

Een der laatste nommers van het *Kasansche dagblad* bevat het verslag van een crimineel regtsgeding, onlangs voor eene der regtbanken van *de Krim* gediend hebbende, en waarvan de belangwekkende bijzonderheden uit het geregtelijk onderzoek van den kapitein ISPRAWNIK, van *Baktchysaraj*, zijn geput.

JUSSUF KARTY, op zijn zestiende jaar in dienst getreden, kwam, na verloop van vijftien jaren, te *Baktchysaraj*, in *de Krim*, zijne geboorteplaats, terug. Al de leden zijner familie waren overleden, of wijd en zijd verspreid, en hij vond slechts eenen ouden vriend van zijn' vader, ALI-MIZA genaamd, die hem onder zijn gastvrij dak ontving en hem als eenen zoon behandelde. ALI-MIZA had eene enige dochter, van drie-en-twintig jaren; daarenboven woonde bij hem in een kind van vier of vijf jaren, voor hetwelk ALI en zijne dochter met eene groote belangstelling zorg droegen. Het vroegere lot van dit kind was onbekend; men zeide, dat het in een dorp, door den krijg verwoest, gevangen gemaakt was.

FATHMA, dochter van ALI, was schoon en rijk; daarom hadden vele jongelingen aanzoek om haar gedaan; maar zij had standvastig alle partijen van de hand gewezen. Op zijne beurt, kon JUSSUF voor hare bekoorlijkheid niet ongevoelig blijven; en na eenige maanden in ALI'S huis te hebben doorgebragt, bemerkende, dat hij noch aan FATHMA, noch aan haren vader mishaagde, waagde hij eenen beslissenden stap. ALI hoorde dit met zekere verlegenheid aan.

« Uw vader was mijn wapenbroeder, » sprak hij, « en ik beschouw u als een' teederbeminden zoon. Het zou derhalve eene groote vreugde voor mij zijn, indien dit plan zich kon verwezenlijken; maar ik geef mijne toestemming slechts onder ééne voorwaarde, en misschien zult gij die weigeren. » JUSSUF betuigde zijne liefde en onderwerping. « Welnu, » hernam ALI: « gij hebt dat kind gezien; ISMÜEL is mij door God gezonden, opdat ik over hem zou waken. Ik ben zijn eenige steun; wanneer ik sterf, wat zal er dan van hem worden? Wilt gij hem als kind aannemen, hem uwen naam geven, hem uwen zoon noemen, hem nimmer verlaten? Zoo uw mond dit zweert, en uw hart met uwe woorden overeenstemt, wordt mijne dochter uwe echtgenoot. »

JUSSUF stemde alles toe, en het huwelijk werd gesloten.

Gedurende eene tweejarige echtverbindtenis, ging ISMÜEL voor het kind der beide jonge lieden door, en weldra werd hij door JUSSUF evenzeer als door ALI en FATHMA bemind. Evenwel kwamen eenige geruchten, heimelijk omtrent ISMÜELS geboorte in omloop, JUSSUF ter oore; en eene vreeselijke jaloerschheid begon in zijn hart te ontkiemen. FATHMA bemerkte zulks, en dewijl het haar toescheen, dat de liefkozingen, waarmede zij ISMÜEL overlaadde, haren gemaal verbitterden, beijverde zij zich het kind uit zijne oogen te verwijderen, en gaf het slechts ter sluiks, en als van eene misdaad bewust, eenige blijken van genegenheid. Deze omzigtigheid ontging JUSSUF niet, en was een nieuw voedsel voor de jaloerschheid en het wantrouwen, die zich van hem meester hadden gemaakt: hij kon niet meer het schouwspel verdragen van hem, dien hij het levend bewijs zijner schande noemde.

Den 24sten November 1838, ontving JUSSUF eenen brief van MEHEMET-GHIRAJ, zijn' vriend, en, even als hij, gewezen luitenant bij de ongeregelde troepen; deze gaf hem berigt van zijne spoedige aankomst. JUSSUF, ten einde hem behoorlijk te ontvangen, gaf een prachtig gastmaal, waarop de aanzienlijkste familiën van *Baktchysaraj* werden genoodigd.

Gedurende den maaltijd, vroeg MEHEMET, ISMÜEL naast FATHMA ziende, aan zijnen vriend, wie dit kind was. « Mijn zoon, » antwoordde JUSSUF droogjes. « Uw zoon! hoe is dit mogelijk? gij zijt maar twee jaar getrouwd geweest, en ziedaar reeds een' jongen, in staat, om een woest paard te beteugelen. »

« Het is waar, » hernam JUSSUF; « dat komt, omdat de jonge arend vroeger zijne veêren krijgt dan de kraai. »

MEHEMET bemerkte niet, dat JUSSUF van gramschap verbleekte.

Na den maaltijd, gingen de gasten, naar 's lands gebruik, naar buiten, om met de pistool naar het wit te schieten. ISMÜEL volgde hen, ongemerkt, en terwijl, na het lossen van eenige schoten, de gasten een oogenblik uitrustten, nam het kind eene pistool, mikte, en trof even de schijf.

« ALLAH zij gezegend! » riep MEHEMET; « het jong van den adelaar heeft den adelaar overtroffen. »

« Rampzalig kind! » zeide JUSSUF, de pistool zwaaijende, waarmede hij zich juist gewapend had.

Op nieuw schertste men over ISMÜELS vroege rijpheid; en de gasten, door het maal verhit, verdubbelden hunne spotternij, ziende, hoezeer JUSSUF daardoor verbitterd werd.

« JUSSUF, » sprak MEHEMET, « zeg ons den dag, waarop ISMÜEL is geboren. »

« De dag, waarop hij geboren werd, is mij onbekend, » antwoordde JUSSUF, geheel buiten zich zelven ... « maar ik ken den dag, waarop hij gestorven is. » Onder het uitspreken dezer laatste woorden, loste hij zijne pistool op ISMÜEL, die, met eenen glimlach op de lippen, naar hem toeliep, en dood voor zijne voeten nederviel.

Vervolgens de pistool van zich afwerpende; « ik heb, » sprak hij, « het kind omgebragt, dat mijnen naam droeg, doch mijn vleesch en bloed niet was. »

Deze daad van koelbloedige wraakzucht had alle de getuigen van dit ijsselijk schouwspel met schrik bevangen. Weldra kwam FATHMA met haren vader aan; hunne droefheid, hun akelig gesnik schenen niet den minsten indruk op den moordenaar te maken.

Denzelfden avond werd JUSSUF in de gevangenis van *Baktchysaraj* gebragt, onder de beschuldiging van zijnen zoon te hebben vermoord.

Intusschen begreep ALI, nadat zijne wanhopige smart eenigzins voor de rede was geweken, dat hij de gansche waarheid moest verklaren, weshalve hij den kapitein DRYISAF, met het geregtelijk onderzoek belast, eenen brief, door FATHMA aan JUSSUF geschreven, ter hand stelde, waarvan de inhoud was als volgt:

« Gij hebt mijn kind vermoord! maar ik moet u de waarheid bekennen. Ja, ik ben schuldig: ik ben ISMÜEL'S moeder .... doch ik heb zijnen vader nimmer bemind; ik zweer u zulks bij den Profeet. Maar u, JUSSUF, heb ik bemind; ik bemin u steeds als de ziel mijner gedachte, als de zon mijns levens ... en gij hebt mijn moederlijk hart vaneen gereten; maar ik ben schuldig; want gij waart ongelukkig, en ik kon u den beker des troostes aanbieden, en heb het niet gedaan. De wil des Hemels geschiede! »

« Voor de zeventiende maal had ik de sneeuw op de kruin van den Tschatyrdag zien smelten, toen mijn vader mij naar *Derbent* bij zijn' broeder

1°. Van A. Huisman en vier andere grondeigenaren te Raamsdonk, in Noord-Braband, die zich beklagen, dat hun geene schadevergoeding verleend wordt voor hunne, ten behoeve der inundatiën, onteigende landerijen, en dat zij, zonder schadevergoeding te ontvangen, zelfs verpligt zijn geweest de grondbelasting voor die gronden op te brengen. Deze petitie zal ter griffie worden gedeponeerd, omdat zij bij de eventuële daarstelling van eene nieuwe wet op de onteigening in overweging kunne worden genomen.

2°. Van J. Cramer, welke, uit hoofde van 35jarigen ouderdom, ontslag uit de dienst verzoekt, waarop hij, zijns inziens, alle aanspraak maken mag. Orde van den dag, als niet behoorende tot de competentie van de Kamer.

3°. Van ingezetenen te Harlingen, die de afschaffing der bestaande wet nopens den accijns op het zout en deszelfs vervanging door de wet van 18 Mei 1819 verzoeken, en betoogen, dat zij tot dusverre te vergeefs de hulp en bescherming des gouvernements hebben ingeroepen. Ook dit verzoekschrift zal ter griffie worden gedeponeerd, als kunnende bij eene mogelijke herziening van het belastingstelsel in aanmerking komen; terwijl het daaromtrent gedaan verslag, op verzoek van den heer van Sijtzema, zal worden gedrukt en rondgedeeld.

4°. Van W. de Jager, polder-ontvanger te Deil, die zich beklaagt over zijnen aanslag in de personele belasting, en wel van *f* 24.78, voor het houden van een' knecht van weelde; terwijl de aanleiding tot dien aanslag daarin berustte, dat hij de betrekking van polder-ontvanger tegen een jaarlijksch inkomen van *f* 50 bekleedde. De verzoeker vraagt herstel van dit, zoo [als] hij het noemt, schreeuwend onregt. De commissie stelde voor, deze petitie ter griffie te deponeren, ten einde bij eene eventuële herziening der wet op het personeel in aanmerking te kunnen komen, en uitte tevens de hoop, dat het *audi et alteram partem*, hetwelk door een' Hollandsch afgevaardigde in eene vorige zitting, bij het indienen van deze petitie, was bijgebragt, een beter lot aan dit verzoekschrift zal doen te beurt vallen, dan het tot nu toe ontmoet heeft.

5°. Van een ingezeten uit Voorburg, die het nut betoogt van het droogmaken en het droogbouden van het Haarlemmer meer; en het wenschelijke doet zien, dat de aanhoorige streken, door den aanleg van stoomwerktuigen, tegen dit steeds meer en meer dreigend binnenwater, worden beschermd. Hij beschouwt deze droogmaking als van groot belang voor de welvaart van het land. Depôt ter griffie.

6°. Van ingezetenen van het voormalig kanton Dalen, provincie Drenthe, die de herstelling van dat kanton verzoeken, daar thans hunne woonplaats 5, 6 à 9 uren van de hoofdplaats van het kanton verwijderd is, waaromtrent zij zich reeds aan Z. M. hebben geadresseerd. Deponeren ter griffie en drukken van het verslag.

7°. Van S. de Leeuw, die aan de Kamer eenige beschouwingen onderwerpt, nopens de stoomwerktuigen en derzelver werking. Orde van den dag.

De centrale afdeeling heeft wijders haar verslag uitgebragt over het ontwerp van wet, betrekkelijk den waarborg der gouden en zilveren werken. Drukken, rondideelen; terwijl discussiën daaromtrent bepaald zijn op aanstaanden Maandag ten 11 ure.

Uit dit verslag, hetwelk tamelijk uitgebreid is, blijkt, dat eenige leden de antwoorden der Regering voor kennisgeving hebben aangenomen, terwijl andere bij hunne vroegere bedenkingen zijn blijven volharden, en op nieuw de noodzakelijkheid hebben betoogd, eener algemeene herziening van dit ontwerp van wet, hetwelk zij, als geenszins in verband met het strafwetboek beschouwen.

— Het bal, bij HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik der Nederlanden, op eergisteren, is zeer luisterrijk geweest. Op hetzelve waren tegenwoordig HH. K. K. HH. de Prins en Prinses van Oranje, met Hoogstderzelver beide jongste Zonen, H. D. de Hertogin van Saksen-Weimar, de leden van het corps diplomatique, de ministers, de leden van de Kamers, enz.

Brussel 7 Maart. Eergisteren avond is een koerier uit Parijs, dépêches voor Vorst Leopold overbrengende, alhier aangekomen.

— De instructiën tegen de heeren Bartels en Kats worden met den meesten spoed, door den raadsheer Corbisier, voortgezet. Gisteren zijn in deze zaken een aantal personen, op last van den procureur-generaal, als getuigen gedagvaard, onder welke zich de heeren Gilot en Vandeurne bevonden.

— Sedert eenige dagen komen alhier des nachts handel-koeriers naar Amsterdam door. Gisteren avond zijn er in den tijd van twee uren drie gepasseerd.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. Parijs 6 Maart. In weêrwil van veler verwachtingen, hebben de verkiezingen eene wending genomen, welke velen reeds nu aan de zegepraal der goede zaak in Frankrijk doet wanhopen. De van alle kanten ontvangen berigten laten bijkans geenen twijfel meer over, dat de uitslag van het tegenwoordige beroep op de kiezers geenszins die vruchten gedragen heeft, waarmede men zich, nog weinige dagen geleden, niet zonder grond mogt vleijen. Hoewel het bij voortduring uiterst moeijelijk is, met zekerheid te beslissen, aan welken kant de meerderheid zal zijn, valt het echter niet te ontkennen, dat, zelfs in de voor het Ministerie meest gunstige veronderstelling, de betrekkelijke sterkte der partijen in de nieuwe kamer, zoo als ik u bereids reeds gisteren deed opmerken, geen, of althans, maar een onbeduidend verschil zal opleveren, met die, welke in de ontbonden kamer bestond.

Geen wonder dus, dat de verslagenheid bij de voorstanders der tegenwoordige orde van zaken zeer groot is; te meer, omdat de laatste zinsnede van het jongste ontwerp van adres, waarbij zoo blijkbaar de meest vijandige bedoelingen tegen het uit de barricades ontsproten Koningschap werden uitgesproken, bij de meesten nog te versch in het geheugen ligt, om niet met bezorgheid de toekomst te gemoet te zien, wanneer het der coalitie mogt gelukken, hare aanvoerders op het kussen te tillen. Bij zoodanige gesteldheid der gemoederen, blijft niet onopgemerkt het veelbeteekenend stilzwijgen van het *Journal des Débats*, hetwelk zich anders, in dezen moeijelijken strijd, met zooveel talent, aan de spitse heeft gebonden; en men leidt daaruit af, dat de graaf Molé en zijne ambtgenooten, meer en meer de onmogelijkheid inziende, om zich langer tegenover de partijen te handhaven, alreeds op middelen bedacht zijn, om de noodlottige gevolgen van hunne verwijdering uit het bestuur voor de verdere instandhouding van het stelsel der gematigdheid, zooveel mogelijk, te verzachten, en alzoo Koning Lodewijk Philips in staat te stellen, om, met hoop op goed gevolg, nog eenigen tijd aan den naderenden storm het hoofd te bieden. Welke deze middelen zijn, en in hoeverre zij de kracht der omstandigheden zullen kunnen bezweren, moet nader blijken.

Intusschen laat zich gemakkelijk vooruitzien, dat de mannen van den tegenstand in België uit den loop der verkiezingen in Frankrijk nieuwen moed zullen putten, om aan hun rampzalig stelsel den voorrang te verzekeren. Doch, indien niet alle berekeningen mogten falen, — en wie zou daarvoor durven instaan, bij de elkander zoo snel verdringende gebeurtenissen, waarbij hetgeen den eenen dag tot zekerheid schijnt gekomen te zijn, den anderen wederom geheel aan de meeste wisselvalligheid wordt prijs gegeven? — mogen wij met gerustheid aannemen, dat een nieuw ministerie den tegenstand wel eenigermate in de hand zoude werken, door misschien de eindelijke vreedzame oplossing van het Hollandsch-Belgische vraagstuk eenigen tijd te vertragen, doch dat eindelijk de eenparige en verklaarde wil van geheel Europa, ook door de handteekening van Frankrijk bekrachtigd, op alle tegenstrevingen en hinderpalen zal moeten zegevieren.

Parijs 6 Maart. Het *Journal des Débats* gaat voort met zijne opgaven van de sterkte der twee partijen. Van de 403 verkiezingen, welke heden morgen bekend waren, zijn, volgens dat wel onderrigte blad, 206 ter gunste van de coalitie, en slechts 194 in den zin van het Ministerie uitgevallen; van 3 benoemden was de staatkundige stemming nog twijfelachtig.

Van de 221 waren 26 en van de 213 waren 28 leden niet herkozen. De ministeriële zijde telde 21 en die der coalitie 32 nieuw benoemde vertegenwoordigers.

Van de verkiezingen, heden morgen bekend geworden, waren 11 voor de coalitie en 6 voor het ministerie. Deze cijfers voegende bij die van de vroegere opgaven in het *Journal des Débats*, verkrijgt men 200 afgevaardigden voor het ministerie en 217 voor de oppositie of coalitie; de drie twijfelachtige benoemden niet mede gerekend.

Tot heden heeft de coalitie derhalve eene meerderheid van nagenoeg 20 stemmen.

Van 39 verkiezingen wordt nu de uitslag nog ingewacht.

Meer en meer bevestigt zich het gerucht van eene verandering of wijziging van het Kabinet.

De verschillende hoofdstoffen nagaande, uit welke de coalitie bestaat, is het ten hoogste bezwaarlijk, vooruit te gissen, welk Ministerie dat van den heer Molé zal opvolgen.

In de gewone *Particuliere Correspondentie* wordt deswege gezegd:

«Zoo als de zaken nu staan, kan het Ministerie niet anders doen dan zijne demissie geven. Algemeen denkt men, dat zijne vervanging niet geschieden zal, dan na de opening der Kamers. Het zal echter moeijelijk zijn, thans mannen te vinden tot de aanvaarding van het bewind bereid. Het gerucht verspreidt zich, niet te min, dat de Koning bijkans besloten zoude zijn, de leiding der zaken aan den heer Odillon Barrot toe te vertrouwen, liever dan aan den heer Thiers of aan den heer Guizot. Wij voor ons zijn van meening, dat men gedwongen zal zijn, de heeren Thiers en Soult met de vorming van een nieuw ministerie te belasten.

Het Ministerie van den 15 April is nu aan de zigtbaarste ontmoediging ter prooi. Met betrekking tot België, is men van gevoelen, dat de val van het kabinet Molé aldaar eenen diepen indruk te weeg brengen en de krachten der oppositie aanzienlijk versterken zal. Het zoude zeer mogelijk zijn, dat de magt, om de 24 artikelen aan te nemen, aan de Belgische regering thans door de Kamers niet wierde verleend.

— Heden ochtend is er een raad van ministers aan de Tuileriën gehouden. Men gelooft, dat de ministers hun ontslag aan Z. M. den Koning hebben aangeboden.

Bayonne 3 Maart. De zegepraal, die Marotto op Don Carlos heeft behaald, is volkomen. Don Carlos en zijne familie hebben zich den 27 Februarij naar Tolosa begeven. De proclamatiën hebben op het leger en de bevolking eenen diepen indruk gemaakt.

— Het schijnt, dat de bisschop van Leon verlof heeft bekomen, om op de uiterste grenzen van Spanje zijn verblijf te mogen houden. Een dertigtal hooge ambtenaren, zoo ministers als anderen, is, op aanzoek van Marotto, ontslagen, en uit Spanje verbannen.

— Marotto was den 26 te Villafranca aangekomen, en aldaar door Don Carlos op de minzaamste wijze ontvangen.

DUITSCHLAND.

Berlijn 2 Maart. Men verneemt, dat de heer van Nesselrode aan de Hoven van Weenen en Berlijn eene nota heeft gezonden, waarin hij beweert, dat, indien men een' Russisch revolutionair onderdaan een ambt geeft, zulks als eene daad van vijandelijkheid tegen de drie Mogendheden, die de Polen verdeeld hebben, moet worden beschouwd. — De tijdingen uit de Rijn-provinciën luiden niet gunstig, sedert dat aldaar oorlogsmaatregelen zijn genomen; vooral lijdt de handelstand door dezelve, daar alle betrekkingen met België bijna hebben opgehouden.

Hanover 4 Maart. De algemeene Stenden-Vergadering is eergisteren avond, voor onbepaalden tijd, opgeheven.

ENGELAND.

Londen 5 Maart. In de zitting van het Huis der Lords, op gisteren, heeft de marquis van Normanby eenige andere papieren, betreffende de zending van den graaf van Durham, ter tafel gebragt. Verschillende petitiën, betreffende de korenwetten, werden ingediend; lord Redesdale alleen heeft er zeventien ingeleverd.

In eene lange redevoering, heeft lord Ebrington over zijn te houden bestuur in Ierland gesproken, en geëindigd met te zeggen, dat hij ten dezen, voornemens was het gezegde van den marquis Wellesley tot het zijne te maken: «Ik kom om de wetten te handhaven, niet om haar te veranderen.»

Deze redevoering van lord Ebrington werd door verschillende aanmerkingen beantwoord. De hertog van Wellington zeide, onder anderen, «dat het geens zins slechts de pligt van den nieuw benoemden lord-luitenant was, de wetten zoodanig te handhaven als hij dezelve vond, maar zoo als het gouvernement dezelve wilde gehandhaafd hebben, vooral met betrekking tot het bestaan der kerk van Engeland en Ierland.»

Lord Melbourne heeft in deze zitting verklaard, dat lord Ebrington al de gevoelens van het Ministerie deelde.

In het Huis der Gemeenten is de beleediging der Britsche vlag, door den prins de Joinville, weder ter sprake gebragt; de heer Wood verklaarde, dat hij daaromtrent nog niets had vernomen, en lord John Russel zeide, dat hij nog niet kon verzekeren, of het gouvernement al dan niet zou verooreven, dat de dépêches van den officier, welke de pakket commandeert, wel het scheeps-journaal van dat vaartuig ter tafel werden gebragt.

Kapitein Pechell vraagde aan den kanselier van den Exchequer, of het waar was, dat men den officieren, die slavenhaalders hebben prijs gemaakt, geweigerd had, de bepaalde prijsgelden te betalen. De kanselier beloofde, daaromtrent onderzoek te doen.

De heer Wood heeft, bij gelegenheid der motie over de begrooting ten behoeve der marine, het gewoon verslag van derzelver toestand gedaan. De discussiën daaromtrent zijn tot morgen uitgesteld. Sir George Clerk betwijfelde, of de staat der marine, bij nadere beschouwing, wel zoo gunstig zou bevonden worden, als hij door den secretaris der admiraliteit was opgegeven.

SPANJE.

Madrid 25 Febr. Naar men veronderstelt, zal, zoodra de generaal Valdez uit Gallicië alhier is aangekomen, en de portefeuille van oorlog heeft aanvaard, de generaal Alaix zich naar Barcelona begeven. Verschillende generaals, die naar de hoofdstad ontboden zijn, om zich vandaar naar Oud-Kastilië te begeven, blijven werkeloos in deze stad. Lopez, Grazes en Osorio zullen de bevelen van het gouvernement niet eerder opvolgen, dan, nadat zij voor hunne reiskosten schadeloos zijn gesteld. De generaal Cordova, die zich naar Valladolid moest begeven, heeft Osuna nog niet verlaten.

— Volgens het alhier verspreide gerucht, zou Espartero voornemens zijn geweest, den generaal van Halen, bij de ophanden zijnde krijgsoperatiën met 20 bataillons te ondersteunen, doch hadden de jongste gebeurtenissen te Estella hem, ten dien opzigte, van plan doen veranderen.

PORTUGAL.

Lissabon 25 Febr. Met meer of mindere verandering van sommige paragrafen, is het adres van antwoord aan H. M. in de Kamer der vertegenwoordigers doorgegaan. Vooral hebben over de 9de paragraaf, waarin gezegd wordt, dat de tegenwoordige toestand van het Rijk een vast en krachtig gouvernement vereischt, hevige debatten plaats gehad.

In den Senaat is niets belangrijks behandeld; men zou in denzelven niet tot de beraadslaging over het adres van antwoord op de troonrede overgaan, dan nadat hetzelve in de Kamer der afgevaardigden was aangenomen; de discussiën zullen dus waarschijnlijk heden plaats hebben.

De onderhandelingen omtrent het tractaat met Engeland, ter afschaffing van den slavenhandel, zijn geheel afgebroken; verschillende slavenhandelaars die dien ten gevolge der krachtdadige middelen van Groot-Brittanje duchten, zijn reeds uit Angola naar andere oorden vertrokken, alwaar zij hunnen schandelijken handel, in weêrwil van alle verbodswetten, denken door te zetten. Een alhier, uit St. Paulo de Loanda, de hoofdstad der kolonie Angola, ontvangen brief, dd. 16 Nov. ll., deelt daaromtrent het volgende mede:

Ofschoon de schandelijke afzetting van den gouverneur en kapitein-generaal dezer bezittingen alhier reeds bekend is, zoo zijn de dépêches dier aangaande nog niet uit Lissabon ontvangen, doordien de oude kapitein Andrade, die het bevel voert over het schip, waarmede dezelve zijn verzonden, zich nog te Bengalen bevindt, en van voornemen is dezelve in persoon aan den gouverneur te overhandigen. Deze gaat intusschen voort met het heffen en ontvangen van 800,000 reis van elk met menschen geladen schip; morgen zullen bij voorbeeld niet minder, dan vier zoodanig bevrachte schepen van hier vertrekken, waarvoor hij 3,200,000 reis (nagenoeg *f* 8880) ontvangt. Volgens de laatste zoo wel uit Engeland als van Lissabon ontvangen berigten, met betrekking tot den slavenhandel, de eenigste handel, indien dat bedrijf aldus mag geheeten worden, waardoor de bewoners dezer kolonie hun bestaan vinden, en die jaarlijks menig conto reis in de schatkist van Lissabon stort, kan hij, naar het alhier heerschende gevoelen, door geenen anderen handel vervangen worden, want de producten, welke dezelve jaarlijks oplevert, zijn naauwelijks voldoende, om twee tamelijk groote schepen te beladen. Van de geheele vernietiging des slavenhandels, wordt met zoo veel zekerheid gesproken, dat elk zijne zaken tracht in orde te brengen, en zijne bezittingen te gelde te maken. Het geld is dien ten gevolge zeer schaarsch, en de Braziliaansche schepen, die al hier veel geld aanbragten, zetten nu meestal koers naar Ambir, Cabreida, Loango en andere havens der wilden, die nu de voordeelen en baten trekken, welke de inwoners onzer kolonie anders genoten. Al de blanken en kleurlingen, welke bij dien handel belang hebben, maken toebereidselen om de kolonie te verlaten, zoodat er weldra niet anders dan eene kolonie van zwarten zal overblijven, en het gouvernement zal van dezelve niet eens zoo veel meer kunnen trekken, om de troepen en civiele beambten te kunnen betalen, zoodat men weldra uit Lissabon het deficit zal moeten dekken, en eindelijk, misschien vóór dat twee jaren verloopen zijn, zal Portugal deze bezitting verloren hebben, daar de inwoners zich vrij zullen verklaren, en zich onder bescherming van het Braziliaansche gouvernement begeven, — en wie zal, dat kunnen beletten. Portugal bezit naauwelijks eene voldoende zeemagt, om zich zelven te beschermen, en is dus niet in staat voor het behoud van deszelfs koloniën te zorgen.»

De brik *de Hertog van Braganza*, met welke de brief is ontvangen, heeft *f* 180,000 in gouden munt en Spaansche dollars voor particuliere rekening van Angola aangebragt, benevens eene rijke lading, bestaande uit ivoor, was en Orchellazaad; het laatste artikel vindt echter niet zoo gemakkelijk koopers, als, dat van de Kaap Verdische eilanden.

Bij besluit, geteekend door den president van den raad, zullen voortaan

---

Gedurende de reis doorliep ik met verrukking de woeste steppen en de woudem, en bewonderde de trotsche somberheid van het Kaukasische gebergte. Maar mijne oude tante, die mij vergezelde, verbood mij het hoofd uit de *kibitka* te steken; zij wilde zelfs niet, dat ik de oogen naar den kant van de huif zou wenden, zoodra zij het getrappel van paarden hoorde naderen.»

«Wij kwamen eindelijk te *Boujnaki* aan. Men had ons gezegd, dat de weg van *Boujnaki* naar *Derbent* zeer gevaarlijk was, en door Circassische bergbewoners onveilig werd gemaakt. Mijne tante vroeg derhalve aan den gouverneur van *Boujnaki* eene escorte, welke ons toegestaan werd.»

«Het gelukte mij der waakzaamheid van mijne tante te ontgaan, en door de reten der *kibitka* eenen blik op den officier te werpen, welke aan het hoofd der escorte stond. Zijn gelaat kon ik echter niet zien; hij draafde met zwier voor ons, een zwart en moedig ros berijdende. Ik verbeeldde mij, dat hij schoon moest zijn, en in mijne gedachte was hij de held van een dier fabelachtige verhalen, mij zoo dikwerf door mijne voedster verhaald... maar geloof mij, Jussuf, ik heb hem nimmer bemind. Deze gedachte was slechts in mijn hoofd; nimmer is zij tot mijn hart doorgedrongen.»

«Tegen den avond hoorden wij een groot gerucht, en geweerschoten werden gelost. De bergbewoners hadden ons aangevallen. Ik verloor mijne bewustheid.... en toen ik weder bijkwam, bevond ik mij, in eene tent, alleen met eenen man.... met den man, wiens vrouw ik weldra werd. Ik was door deze verdwenen.»

«De generaal Pathsowsky, die zich ook naar *Derbent* begaf, voegde zich bij onze escorte, en ten laatste kwamen wij in die stad aan.»

«Eenige maanden daarna werd ik door eene schrikkelijke wezenlijkheid omtrent alles ingelicht.... Ik keerde terug bij mijnen vader, aan wien ik de oorzaak mijner smart openbaarde... en Ismiël werd geboren.»

«Ik besloot nimmer te huwen; ik beminde mijnen Ismiël zoo zeer! Mijn goede vader had hem ook innig lief, en besteedde aan hem zijne teederste zorgen. Maar naauwelijks woondet gij in ons midden, Jussuf, of ik beminde u; ik bekende zulks aan mijnen vader, en onze verbindtenis kwam tot stand. Ik had mijn' vader verzocht, dat hij u alles zou verklaren; doch hij weigerde dit en legde mij het stilzwijgen op. Ik moest gehoorzamen. Ik durfde Ismiël in uwe tegenwoordigheid niet liefkozen, en echter was mijne liefde voor hem onnitsprekelijk. Ik liefkoosde hem in uwe afwezigheid, en dit gaf ik eene tevredenheid aan mijn hart! Het lot heeft gewild, dat ik door een der voorwerpen mijner liefde van het andere zou beroofd worden. De wil van Allah geschiede! Ik bemin u... ik ween bitterlijk... maar ik vergeef u... vergeef mij.»

De daadzaken, in dezen brief vermeld, waren volkomen juist.

Terwijl de escorte van Fathma door de bergbewoners werd aangevallen, was het gerucht van het geweervuur tot de voorposten van het Russische leger, tusschen *Derbent* en *Boujnaki* gelegerd, gekomen. Een ordonnans officier, met vijftig kozakken vooruitgezonden, kwam op het oogenblik aan, dat de roovers, na de escorte op de vlugt gedreven te hebben, op het punt waren de twee vrouwen in hunne magt te zien. Zonder moeite gelukte het den officier, den vijand te overwinnen, waarna hij de *Kibitka* den weg naar het leger deed inslaan. De moeder was reeds ver gevorderd. De jonge officier wees der oude vrouw de tent van een' zijner vrienden aan, en nam het meisje in de zijne.

Bij het aanbreken van den dag, werd de officier genoodzaakt te paard te stijgen; toen hij wederkwam was Fathma reeds vertrokken. Hij trachtte te ontdekken, wie het meisje was, dat hij zoo onwaardiglijk had behandeld. Maar twee dagen daarna werd zijne brigade naar *Tiflis*, en later naar *St. Petersburg* gezonden, om er in garnizoen te blijven.

Toen de brief van Fathma aan Jussuf ter hand werd gesteld, werd hij door eene ijsselijke smart bevangen: hij was roerloos van verbazing, en na eenige uren van eene schrikwekkende, aan waanzinnigheid grenzende, kalmte, riep hij uit, zich de handen wringende: «Mijn zoon! mijn zoon! ik ben de moordenaar van mijnen zoon!»

Jussuf was de officier van het Kaukasische leger, welke in den noodlottigen nacht van den 30 Mei 1832, de vijftig kozakken geleidde, die der escorte van Fathma te hulp kwamen.

Deze schrikkelijke ontdekking kon echter den loop van het regtsgeding niet storen, en de kapitein Isprawnik Drylsaf bood der criminele regtbank van de *Krim* dit verslag aan.

De regtbank heeft erkend, dat de moord met voorbedachten rade was geschied, doch niet als een moord van een kind door zijnen vader kon worden beschouwd, en heeft Jussuf naar *Siberië* verbannen.

DE ARME BLINDE.

Een arme, zeventigjarige grijsaard, kaal van kruin, de wangen diep ingevallen, en steke blind, zit op de bank der beschuldigden, naast zijne vrouw, die minder oud is, doch al de kenteekenen draagt van diep gebrek. Beide zijn beschuldigd van landlooperij (*vagabondage*.)

De voorzitter. Decdon! gij hebt geene kostwinning.

De grijsaard. Ja toch, mijnheer de regter! ja toch; ik ben min of meer muzijkant.

De voorzitter. Zijt gij niet blind?

De grijsaard. Och ja, mijnheer de regter! ongelukkig ben ik blind; maar hier is mijne vrouw. Zij ziet voor mij.... Waar zijt gij, vrouwtje?

De vrouw. Ik ben hier, mijn goede man; hier — ziedaar! daar is mijne hand.

De grijsaard. (De hand zijner vrouw vattende) Dit is mijne wettige vrouw, mijnheer de regter! Och, zij draagt zoo veel zorg voor mij.

De voorzitter. (Tegen de vrouw.) Toen men u arresteerde, leiddet gij uwen man, en vroegt om eene aalmoes.

De grijsaard. Neen, mijnheer de regter! zeker niet; men heeft mij gearresteerd, omdat ik ziek ben, en op weg wilde naar *Rouaan.*

De vrouw. Wij hebben geene aalmoes gevraagd; want hij was ziek. Mijn goede, brave man was ziek.

De grijsaard. Ik heb eene benaauwde borst; dáárom moest ik gaan zitten. Toen dacht men, dat ik wilde bedelen.

De vrouw. Wij bezitten drie en dertig francs. Ik heb die nog.

De grijsaard. Ik verdien den kost met mijne viool; ik ga in de wijnhuizen rond, en speel mijne liedjes, en krijg dan eene kleinigheid.

De vrouw. Laat ons gaan, mijnheer de regter! Wij vertrekken morgen naar *Rouaan*, onze geboorteplaats. Laat ons gaan, als het u belieft!

De regtbank spreekt hen vrij, en gelast hen in vrijheid te stellen.

De grijsaard, die de uitspraak niet verstaan heeft, vraagt niet ongerustheid aan zijne vrouw, tot welke straf zij veroordeeld zijn. «Wij zijn ontslagen! wij zijn vrij!» — roept zij uit. «Lieve man! wij zijn vrij!»

Aan hare hand verlaat de grijsaard de bank der beschuldigden, en bedankt zijne regters. Twee andere vrouwen, zijne bloedverwanten waarschijnlijk, dringen door de menigte en vallen hem schreijend om den hals.

de Portugesche onderdanen, die in Portugal den rang van vice-consuls van vreemde Mogendheden bekleeden, geenszins, zoo als tot hiertoe het geval was, van het doen van burgerlijke en militaire diensten, alsmede van het betalen van zekere belastingen zijn vrijgesteld.

De *Nacional* van den 19 bevat een hevig artikel tegen lord Howard de Walden, waarin beweerd wordt, dat, welke poging zijn lordschap ook aanwende, het hem nimmer zal gelukken, eenig tractaat te sluiten, waarvan de persoonlijke tegenzin, welken men tegen dien gezant, vooral onder de Septembristen, koestert, de oorzaak zou zijn.

De onrustige bewegingen der Guerillas in het Noorden duren steeds voort, en in een onlangs uitgegeven vlugschrift wordt beweerd, dat de jonge Remechido nog in leven is.

TURKIJË.

SMIRNA 9 Febr. Mehemed-Ali wordt binnen korten tijd alhier verwacht. Zijn gedrag is zeer achterhoudend. Men gelooft algemeen, dat hij het handeltractaat zal aannemen, vooral daar de Engelsche regering op nieuw bedreigingen heeft gedaan.

RUSLAND.

ST. PETERSBURG 20 Febr. Eenige dagen geleden, heeft alhier de inwijding van de weder opgebouwde kerk in het afgebrande winterpaleis plaats gehad; HH. MM. de Keizer en Keizerin en de Keizerlijke familie waren bij deze plegtigheid tegenwoordig.

STADSNIEUWS.

176ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekkng der Vijfde Klasse, Donderdag 7 Maart.

31ste Lijst: Geene. 32ste Lijst: N°. 8135 een prijs van *f* 1,000; N°. 12470 een dito van *f* 10,000 en eene premie van *f* 25,000.

ONDERTROUWD. 7 Maart P. A. van der Laan Jr. en A. H. Lansink.

GETROUWD. 7 Maart H. H. den Ouden en C. J. M. Sanders. — D. J. Bart met E. Busselman.

BEVALLEN. 4 Maart. C. A. Heemskerk, geb. Rauwenhoff, Z. — 7 Maart L. T. Cerisier, geb. Obert, Z. — C. Schmedding, geb Bloemen, Z.

OVERLEDEN. 3 Maart H. D. Baas, 19 j. — G. Meijnink, 71 j. — E. B. J. Engelenburg, 26 j. — 4 Maart G. Buurman, 62 j. — Te *Ouderkerk aan den Amstel*, 3 Maart, J. D. Ruijs, 58 j.

Per Koerier.

Part. Corresp. BRUSSEL 7 Maart, *des avonds ten 9 ure.*

KAMER DER BELGISCHE AFGEVAARDIGDEN. ZITTING VAN DEN 7 MAART.

Voorzitter de heer Raykem.

De zitting der kamer wordt ten 1 ure geopend.

Het appel nominaal duurt omtrent ½ uur, vermits de afgevaardigden slechts langzaam uit de zaal der Conferenciën ter kamer binnen komen. In die zaal hebben levendige gesprekken plaats gehad, minder over het Belgische vraagstuk, dan over de verkiezingen in Frankrijk.

Na de lezing en goedkeuring van het proces-verbaal der zitting van gisteren, kondigt de secretaris aan, dat er weder een groot getal petitiën *voor* en *tegen* den afstand van het grondgebied is ingekomen.

De heeren Pollenus en Dumortier leggen ieder twee petitiën over, bij welke tegen de aanneming der 24 artikelen wordt geprotesteerd.

Vervolgens begeeft zich de minister van Oorlog op het spreekgestoelte, en leest een breedvoerig verslag voor, hetwelk eindigt met de aanbieding van twee ontwerpen van wet, betreffende den toestand der officieren in disponibiliteit, en die, welke op retraite zijn gesteld. De zwakke stem van den generaal Willmar, en de gesprekken onderling der Afgevaardigden in al de gedeelten der Kamer, hebben het onmogelijk gemaakt, de bepalingen dier wetsontwerpen te verstaan. Zij zullen in handen gesteld worden van eene speciale commissie, door het bureau te benoemen.

Ten 2 ure worden de beraadslagingen over het eindtractaat hervat.

De heer Simons beklimt het spreekgestoelte. Na de welsprekende redevoeringen, zegt hij, welke van deze plaats zijn gedaan; na de geleerde geschriften, welke tegen het tractaat zijn uitgegeven, zou het mij moeijelijk zijn, nog nieuwe denkbeelden voor te dragen. Maar ik heb enkel het woord gevraagd, omdat het mij geboden werd door het gevoel van pligt, en om, met alle mijne krachten, te protesteren tegen een tractaat, waarvan de aanneming België met schaamte en met schande zou overdekken. Dat tractaat is onregtvaardig in zijnen oorsprong, en onregtvaardig in zijne gevolgen. Ja, mijne heeren, ik zeg het met de innigste overtuiging, indien België de vernederende voorwaarden aanneemt, die men aan hetzelve wil opleggen, het onderschrijft dan zijn eigen doodvonnis.

Het Heilig Verbond kan het ons niet vergeven, dat wij zijn opgestaan, en is in zijne besluiten door geen ander oogmerk bestuurd, dan om ons terug te brengen onder den druk der tractaten van 1815, die wij in onzen gewapenden opstand hebben verscheurd.

De boom van onze onafhankelijkheid, op den Belgischen grond geplant, is te krachtig geworden; hij is ook met ons edelste bloed te zeer besproeid, en heeft te diep wortelen geschoten, dan dat het thans mogelijk zijn zou, hem uit te roeijen. Maar zoo de Conferencie niet in staat is hem neder te werpen, zij wil er het levenssap aan onttrekken; ziedaar het doel van hare pogingen, en de drijfveer van al hare besluiten.

Werpen wij, om ons van deze treurige waarheid te overtuigen, eenen blik op het ongelukkige België, zoo als men hetzelve wil zamenstellen. Het Heilig Verbond heeft nog altijd zijne geliefkoosde schepping van 1815 voor oogen, en het is daarom, dat het ons met kunstige netten omgeeft. Holland wacht nog slechts een teeken af, om België op nieuw aan zijne heerschappij te onderwerpen. Daarom veroordeelt men ons tot eene volslagen verlatenheid; alle de wegen van gemeenschap zijn voor ons gesloten; geheel onze nijverheid, onze handel, en onze toekomst worden door het ontworpen tractaat vernietigd. Men geeft ons, het is waar, de bevoegdheid, om op het Hollandsche grondgebied eenen spoorweg aan te leggen, ten einde ons verkeer met Duitschland te bevorderen, maar deze vergunning is niets anders dan eene tastbare bespotting. Door middel van eenen gemakkelijken en weinig kostbaren ijzeren weg, zal er gemeenschap bestaan tusschen Duitschland en de haven van Amsterdam, en daardoor alreeds is de Belgische handel aan den dood gewijd. Na deze stelling breedvoerig ontwikkeld te hebben, zegt de spreker, dat hij geen denkbeeld heeft van eene nationaliteit, die zoo vele natiën telt als er gemeenten zijn. Van alle laaghartige eigenbaat, die de nationaliteit vernietigt, ontdaan, is er alzoo een constitutioneel vraagstuk op te lossen, en die oplossing kan niet twijfelachtig zijn.

Het Gouvernement is aan de Kamer, op zijne verantwoordelijkheid, verpligt, inlichting te geven omtrent zijn gedrag, en ik vorder die. Frankrijk zal vroeg of laat de nadeelige gevolgen er van ondervinden, dat het der oudste dochter van de omwenteling van Julij zijne bescherming onttrekt. Frankrijk heeft den dood van Polen werkeloos aanschouwd, en woont thans werkeloos de verdeeling bij van het Belgische grondgebied. Op dien weg voortgaande, in dat noodlottige stelsel volhardende, zal het zwaar te boeten hebben voor zijn gedrag; althans ik voor mij, staande tegenover het schouwspel van zulk eene verachtelijke handelwijze, ontken elke band van verwantschap, welke men zegt, dat tusschen België en Frankrijk bestaat. Na aldus te hebben uitgevaren, spreekt de heer Simons met kracht tegen de schandelijke petitiën, welke het gouvernement tegenwoordig in België bevordert; om den schijn te hebben, als of de staatkunde, die het in den laatsten tijd gevolgd heeft, door een groot getal Belgen werd goedgekeurd.

Eene edele houding en eene groote mate van standvastigheid kunnen alleen ons bevrijden van het juk der slavernij, dat men gezind is ons op te leggen. Holland heeft er, in 1831, ons het voorbeeld van gegeven, door zich plotseling op België te werpen. Hadden de mogendheden zelve ook toen niet verklaard, dat zij de hand zouden houden aan de uitvoering van het tractaat, hetwelk zij hadden vastgesteld. Welke gevolgen echter heeft die verklaring gehad? Welke gevolgen die inval? Deze, dat de Conferencie, voor het tractaat der 18 artikelen, het voor België verderfelijke tractaat der 24 artikelen heeft in de plaats gesteld. Aldus hebben de onedelmoedigheid en het verraad eene premie van aanmoediging verworven.

Frankrijk heeft met de Conferencie alles gedaan, wat het vermogt, om België buiten staat te stellen, te blijven bestaan, en om het te verpligten de restauratie weder in te roepen, opdat andere volken daardoor afgeschrikt mogten worden om het moedig voorbeeld te volgen, hetwelk België aan hen gegeven heeft.

Maar wij hebben slechts onzen toestand te begrijpen en te handhaven. Spreken wij dan eenen wapenroep uit, en vreezen wij niet, dat de Conferencie ons hare uitspraken met geweld zal opleggen. Lord Palmerston zelf heeft dat bevestigd in het Engelsche Parlement. Neen, indien wij ons herinneren ons devies, dat de eendragt maakt magt, dan zullen wij geenen oorlog hebben te duchten, en geheel Europa zou onzen moed en onze volharding huldigen. Een onzer medeleden heeft gezegd, dat de broedermoord door eene zelfmoord zou worden gevolgd; ik ga verder dan hij: ik zeg, dat dezelfde slag de beide offers te gelijk zal treffen.

Wat mij zelven aangaat, ik heb mijne keuze gevestigd: ik verwerp het vrijheidmoordend tractaat; de nakomelingschap zal over ons oordeelen. (*Daverend applaudissement in de Kamer en op de publieke tribunes*).

De Voorzitter. Ik moet u herinneren, dat alle teekenen van goed- of afkeuring verboden zijn; als het applaudissement herhaald wordt, zal ik de tribunes doen ontruimen.

De heer d'Hoffschmidt. Waarom ook niet de Kamer? Ook van onze banken is het applaudissement opgegaan!

Vele leden verlaten hunne zitplaatsen, om den heer Simons geluk te wenschen.

De heer de Vaux, die na hem het spreekgestoelte beklimt, begint met aan de Kamer te herinneren, dat hij de belangen der natie met ijver heeft voorgestaan, en het is daarom, dat hij niet in het minste aarzelt, om te verklaren, dat België het tractaat behoort aan te nemen, hetwelk zijn anker van hoop en behoud uitmaakt. Na te hebben uitgeweid over de verpligting voor elken afgevaardigde, om met cordaatheid voor zijn gevoelen uit te komen, vestigt hij de aandacht op de buitenlandsche betrekkingen van België, en doorloopt de geschiedenis der staatkunde sinds 1830. Op Frankrijk, zegt hij, is niet meer te hopen; daar is de volkswil overwonnen, en zijn de republikeinen afgetreden. En, welke verwachting is te vestigen op de Fransche oppositie, die van niets anders droomt dan van grenzen tot aan den Rijn? De Engelsch-Fransche alliantie verzwakt, en zal spoedig verdwijnen; welras misschien zal Rusland slechts de hand hebben uit te steken, om met dat zelfde Frankrijk verbroederd te worden. België moet, in dien staat van zaken, de gebeurtenissen met een waakzaam oog beschouwen, en zorgen, in staat te zijn, om zich voor te bereiden tegen de crisis, die eerlang voor hetzelve zal kunnen ontstaan. Iets anders te willen, wanneer het grondgebied betwist wordt, wanneer het aanwezen twijfelachtig is, wanneer de nationaliteit niet is erkend, en wanneer zij, die helpen moesten, ons vijandig zijn, zou onzen toestand bederven, zou den vloek des volks en de verachting der geschiedenis op onze hoofden laden. België heeft de uitbreiding van zijnen voorspoed, eenen vasten grondslag, en de erkenning der diplomatie noodig, opdat men zich, bij vervolg, zijnen dubbelzinnigen toestand niet ten nutte kan maken. Het *status quo*, dat men heeft willen behouden, is niet te behouden, zoo ras zich eene Europesche crisis zal opdoen. Niets anders dan de erkenning door Europa van onze nationaliteit kan het land behouden. Om niets te vreezen te hebben, zou men verzekerd moeten zijn, dat Europa nimmer door eenen oorlog zou worden geschokt.

Men haaste zich dus, het tractaat aan te nemen. Men kan zich niet te veel haasten; de aanneming komt alreeds zeer laat. Zal België zich nog kunnen consolideren vóór het uitbarsten der gebeurtenissen, welke ik voorzie. Hopen wij, dat het er nog tijd toe hebbe! Men heeft zijne blikken naar Frankrijk, op de verkiezingen gevestigd. Men heeft gehoopt, dat die verkiezingen een kabinet zouden voortbrengen, dat het tractaat verscheurt. Als dat zoo ware, als Frankrijk zoo ver ware gekomen, zou ik uitroepen: de wolken, die ik zag drijven aan den horizont, drijven niet aan den horizont, zij drijven boven ons hoofd!

Men veronderstelt, dat de Kamer zich onteeren zou, wanneer zij het adres loochende; doch welke waren de woorden des ministers in zijne aanspraak? Men heeft u gezegd, dat de regten van België met volharding en moed (*persévérance et courage*) zouden verdedigd worden. — De spreker onderzoekt vervolgens, welken zin men aan deze woorden moet hechten. Na gezegd te hebben, dat die aanspraak en de onderhandelingen misslagen waren, stelde hij, dat die woorden alleen voor het Ministerie verbindend konden zijn, en dat het aftreden van een deel van hetzelve bewezen had, dat het zich heeft bedrogen. —

Men heeft zich op ons adres beroepen; men zegt, dat het algemeen is geweest; maar dit *moest* zoo zijn: omdat zelfs zij, die gelooven konden, dat het Ministerie zich bedroog, zwijgen moesten, tot dat zij de waarheid en het gevolg der onderhandelingen zouden kennen. — Wat mij betreft, ik heb de blootlegging mijner gevoelens terug gehouden, omdat zij de zaak van Limburg en Luxemburg had kunnen schaden; maar thans, nu de onderhandelingen bekend zijn, spreek ik met vrijmoedigheid.

De spreker onderzoekt wijders het tractaat, en ziet geenszins in, dat de vrede, bij hetzelve bepaald, schandelijk voor België zijn kan; want het heeft ten doel, om de nationaliteit en onafhankelijkheid van België door Europa te waarborgen; en wanneer men van het grondgebied dat gedeelte afscheidt, hetwelk wij niet kunnen behouden, is de nationaliteit daardoor te duur gekocht?

Men heeft van Polen gesproken: maar is de worstelstrijd van Polen met dien van België te vergelijken. Voor Polen bestond geene andere keuze, dan te overwinnen of te sterven; het heeft het bloed zijner zonen geplengd, en de geschiedenis heeft het vonnis opgeteekend. Dank zij den Hemel, België bevindt zich niet in denzelfden toestand.

Ik, aldus eindigt de spreker, zal voor de aanneming van het tractaat stemmen, omdat daarin het eenigste middel ligt, om de onafhankelijkheid en nationaliteit van België te verzekeren. (*Toejuichingen op verschillende banken der kamer; eenige afgevaardigden gaan ook dezen spreker geluk wenschen.*)

De heer Angillis volgt hem op, en zegt: Het is niet om geestdrift aan den dag te leggen, maar om eenen gebiedenden pligt te vervullen, zonder zelfs de hoop te bezitten, mijne ambtgenooten, die van een tegenovergesteld gevoelen zijn, in mijne overtuiging te doen deelen, dat ik hier optreed.

De spreker onderzoekt de financiële questie en vindt, dat het gouvernement, gedurende de onderhandelingen, geene bekwaamheid heeft aan den dag gelegd. Hij meent, dat hetzelve eene groote fout heeft begaan, door twee verschillende en belangrijke Ministeriën aan eenen enkelen man toe te vertrouwen, en laakt ook het Ministerie, dat slechts eenen tegenstand heeft geveinsd.

De spreker zegt vervolgens, dat alleen regt, menschelijkheid en broederschap, de geheele discussie besturen, en na herinnerd te hebben, dat de Kamer levendige smart gevoelt, bij het offer, dat zij brengen moet, hij de innige overtuiging koestert, dat geen enkel lid in de scheiding zou toestemmen, als er nog middel was van verzet. (*Wel nu!* roept men, *wel nu!*) Ware de geldelijke afkoop aangenomen, het land zou gaarne 60 millioen hebben betaald; wij verschillen; maar wij verschillen enkel, omtrent de wijze. Sommigen zeggen, en tot dat getal behoor ik, dat men niet moet zwichten; wat er ook gebeure. Ik heb alle de kansen berekend en gezien, dat er geene reden is om voor de scheiding te stemmen. Als ik er voor stemde, zou ik rust, noch geluk meer hebben. Ik zou de ongelukkige Belgen altijd voor oogen hebben, die ik aan wanhoop en ellende zou hebben prijs gegeven. (*Bravo!*)

Ik zal tegen het ontwerp stemmen, om de beschuldiging te ontgaan, dat ik mijn vaderland aan regeringloosheid en burgerkrijg heb prijs gegeven. (*Herhaalde bravo's!*)

De heer Desmanet de Bicome, die hem opvolgt, voert het woord, ten voordeele der aanneming. Hij vindt het ontwerp niet strijdig met de eer, en het eenigste middel er in, om de Belgische nationaliteit te verzekeren.

De spreker eindigt met te zeggen, dat hij voor de aanneming stemmen zal.

De heer de Smet: Ik vraag het woord!

Een aantal leden: Morgen!

Andere leden: Spreek!

De heer de Smet spreekt vervolgens eene lange redevoering uit, tegen het tractaat. Deze redenaar is zeer hevig in zijne aanvallen tegen het gouvernement en de Conferencie.

Ten 5¼ uur gaat de vergadering uiteen.

De Fondsen zijn: Belg. 5 pCt. 99⅜ p.; 4 pCt. 89¼; 3 pCt. 69¼ à ⅜; Ardoin 17½ g.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	Amsterdam, 8 Maart, 4½ ure. — volg. de Soct. tot nut des Obligatiehandels. — van	tot	gebleven	volgens de Effecten-Societeit. — laagste	hoogste	gebleven
NEDERL. … Werkelijke Schuld … a 2½	54½	55	54 13/16	54 11/16	13/16	13/16
Dito … » 5	100¾	101	100 15/16	100⅞	»	»
Uitgestelde dito … »	1	1/16	1/32	1 1/32	»	»
Kansbiljetten … *f*	26½	27	26⅞	26¾	15/16	26⅞
Amortisatie-Syndic. » 4½	94¾	¾	½	94½	½	½
Dito … » 3½	79¼	¼	½	79½	⅝	»
Handel-Maatschappij » 4½	175	176	175¾	175¼	¾	¾
Nieuwe dito … » 4½	»	»	»	»	»	»
Nieuwe dito 1837 » 4½	100½	101	100¾	»	»	»
Entrepôt-Dok … » 4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening … » 4	»	»	»	»	»	»
Dito … » 5	97½	98	97¾	97¾	»	»
Aandeelen Kansb. … » 4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem »	»	»	»	»	»	»
Aand. Rijn-Spoorw. » 4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR. … Inschrijving G. B. » 3	»	»	»	»	»	»
ENGELAND. Dito … » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE. … Leening *Ardoin's* … » 5	17¾	¾	9/16	17½	⅝	»
Dito onbep. Stukk. » 5	»	»	»	»	»	»
Passive … »	»	»	»	»	»	»
Deferred … »	»	»	»	»	»	»
Fransche Uitgestelde »	»	»	»	»	»	»
Engelsche dito … »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Londen … » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS. … Certific. bij *L. & B.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *Falc. & Co.* … » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen … » 5	»	»	»	»	»	»
Aandeelen *Tavoliere* » 3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs … » 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND … *H.&C.* 1798, 1816 » 5	104¾	105¼	105	105	»	»
Dito 1828, 1829 » 5	104½	105	104¾	104⅞	»	»
Dito 1831, 1833 » 5	98	¼	1/16	98 1/16	⅛	1/16
Oblig. te Londen … » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamburg … » 5	»	»	»	»	»	»
Inschr in Assign. … » 6	70¼	¾	½	70⅜	½	»
Certific. van dito … » 6	»	»	»	»	»	»
POLEN … Aandeelen a fl. 300 » *f*	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500 » »	»	»	»	»	»	»
PRUISSEN. Dito R. 50 » »	»	»	»	»	»	»
Neg. Londen 1830 … » 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR. … Aandeelen à fl. 100 » *f*	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250 » »	»	»	»	»	»	»
Metaliek … » 5	102½	103¼	103	103	»	»
Dito … » 3	»	»	»	»	»	»
Dito … » 2½	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen … » 5	»	»	»	»	»	»
Weenerb. *Goll&Co.* » 5	102¼	¾	»	102½	»	»
Dito … » 4	»	»	»	»	»	»
N. Ween. Aand. fl. 500 » *f*	»	»	»	»	»	»
DENEMARK. Oblig. te Londen … » 3	»	»	»	»	»	»
BRAZILIË. Dito dito … » 5	78¼	½	⅜	78⅛	»	»
LOUISIANA. *Hope & Comp.* … » 5	99½	¾	⅝	99⅝	»	»
DARMSTADT Aand. bij loting … » *f*	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 8 Maart, 1839.

De beurs te Parijs zich, niettegenstaande men nagenoeg met zekerheid wist, dat de coalitie bij de verkiezingen de meerderheid tegen het Ministerie Molé had verkregen, goed gesouteneerd hebbende, heeft zulks ook alhier de verdere prijsvermindering der binnenlandsche Fondsen gestuit. Aanvankelijk was de stemming in Integralen en Kansbilletten wel iets flaauwer, doch in eerstgenoemde eenige inkoopen op tijd gedaan wordende, blijven beide eenigzins hooger dan gisteren. Alle overige, bij eenige affaire in 5 pCt. O. I. Leening, nagenoeg onveranderd. In Aand. Handel-Maatschappij vertoonde zich mede meer kooplust, waardoor derzelver prijs, welke op 175¼ opende, weder 175¾ blijft.

Van buitenlandsche Fondsen geeft het vermoeden, dat de heer Thiers weder aan het Ministerie zoude kunnen komen, aanleiding tot eenige meerdere kooplust in Ardoins, welker koers daardoor iets hooger dan gisteren sluit. Russische iets flaauwer; in de overige geene variatie.

Griekel. bl. à £ 300. 13¼. Coupons Griekenl. bl. onb. *f* 2⅜. Dito roode enk. *f* 2⅛.

Koers van het Geld. Beleening 4. Prolongatie 5. Wissel-Disconto 3 pCt.

Prijzen ten 5 Ure: Integralen 54 13/16 à ⅞. Kansb. *f* 26 15/16. Handel-Maatsch. 175¾. Ardoins à £ 85. 17 9/16 à ⅝.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN 5 Maart.

Consols op tijd.	3	» 93 à ⅛.	Spanj. Ard. m. c.	5	»	19⅝ à ⅞.
Brazilië …	5	» 80¼ à ¾.	Passive …		»	4¾ a 5.
Mexico …	6	» 23¾ à 24¼.	Deferred …		»	8¾ à 9.
Columbia 2e L.	6	» 29 à ¼.	Portugal …	5	»	34¼ à ¾.
Denemarken …	3	» 76 à ½.	dito	3		21½ à ¾.
Rusland …	5	» 111¾ à 112¼.	Holland …	2½	»	55½ à ¾.
			dito	5	»	103⅜ à ⅝.
			dito O. I. …	5	»	100¼ à ¾.

PARIJS, 6 Maart.

Inschr. op ult.	5 pCt.	111.15.	Spanj. Ardoins.	5 pCt.	20¼.
dito contant.	5 »	111.05.	Portugal …	3 »	22.
dito op ult. …	3 »	79.10.	Napels, *Falcon.*	5 »	99.15.
dito contant.	3 »	79.05.	Haïti …	fr.	420.
Bank-Actiën …		2620.	Bank bij Lafitte.	fr.	1025.

De uitslag der verkiezingen nagenoeg geheel bekend zijnde, verwachtte men eene belangrijke daling in de Fransche Fondsen; men gelooft vrij algemeen, dat het Ministerie zal aftreden, en dat de heeren Soult en Thiers leden van het nieuwe kabinet zullen zijn. De markt heeft zich echter integendeel zeer goed gehouden, en blijven de koersen ten slotte iets williger; 3 pCt. openden op 78.90, en blijven 79.10, 5 pCt. herstelden zich van 110 85 tot 111.15. Belgische 5 pCt zijn genoteerd 101⅜, 3 pCt. 69.25. De Ardoins waren iets flaauwer dan gisteren, 20¼. Na de beurs: 3 pCt. 79.12½. Wisselk. Amst. 1/m 57 7/16, 3/m 57 11/16.

ANTWERPEN, 7 Maart.

Metaliek …	5 »	107.	Ardoin …	5 pCt.	17½.
Partialloten …	*f*	476.	Napels, *Falcon.*	5 »	93.
Loten fl. 500.	»	813.	Denemarken …	3 »	74.
Pol. Lot. fl. 500.	»	138½.	Pruiss. Loten.	*f*	123¾.
dito 300.	»	120¾.	Darmst. Loten.	»	22⅝.
Nassau Loten …	»	21⅜.			

Eenige kleine verkoopen deden gisterenavond den koers der Ardoins teruggaan tot 17⅝, 9/16. Heden was de omzet daarin niet belangrijk; de prijs opende 17⅝, ging terug tot 17½, doch blijft ten slotte zeer vast 17 9/16 g. op morgen; het merk van Parijs was ten 2 ure bekend. In Brazilanen was eenige affaire, a 79½, ⅜. In Belgische Fondsen weinig variatie; 5 pCt. 99, 4 pCt. 89⅝ g. *Société de Commerce* 92⅞ à ½. Aand. in de Bank voor de Volksvlijt 96.

BRUSSEL, 7 Maart.

De koersen der Fondsen blijven flaauwer, de handel was echter niet van belang. Met ongeduld wacht men den uitslag der nog steeds voortdurende zittingen, en blijft de aandacht mede voornamelijk op de verkiezingen in Frankrijk gevestigd; de notering is: 5 pCt. 99¼, 4 pCt. 89½, 3 pCt. 69⅝ p. In Ardoins was eenige affaire, à 17½.

FRANKFORT A/M, 5 Maart.

Metelick …	5 pCt.	106¾.	Pol. Lot. fl. 500	»	78¾.
dito	3 »	80½.	dito 300	»	69.
Bank-Actiën …	*f*	1792.	Holland …	2½ pCt.	55.
Loten fl. 500 …	»	135¼.	Spanj. Ard. …	5 »	6¼ à ⅜.
			Taunusbahn …	*f*	275.

De handel in Ardoins was heden zeer uitgebreid, en ten gevolge talrijke inkoopen, verbeterden zij zich ⅜ pCt. in prijs. Weener Bank-Actiën blijven, niettegenstaande den lageren koers van Weenen, gevraagd. In de overige Fondsen weinig variatie.

Wisselk. Amst. k. 35.90, 2/m 36.10. Parijs 2/m 189¼. Londen 2/m 13.4½. Berlijn 2/m 152. Weenen 6/w 149.

St. Petersburg 22 Febr. Wisselk. Amst. 3/m 56½. Londen 3/m 11⅜. Hamburg 3/m 10¼.

Riga 25 Febr. Wisselk. Amst. 3/m 57¾. Hamburg 3/m 10¼. Londen 3/m 11½.

Weenen, 1 Maart.

Metaliek......	5	»	106$\frac{13}{16}$.	Bank-Actiën.... »	1483½.
dito	4	»	100⅞		
dito	3	»	80¾.		
dito	2½	»	59½.		

WISSELKOERSEN. 8 Maart 1839.

	Geld.	Papier.		Geld.	Papier.
Londen kort		11.97½	Hamburg kort		35$\frac{11}{16}$
» 2/m		11.90	» 2/m		35½

De 216 vaten Surinaamsch *Suiker*, en 131 oxh. dito *Melassen*, 7 dezer in veiling, werden verkocht. De Surinaamsch *Suiker* van ƒ 28¾ a ƒ 33½; de dito *Melassen* van ƒ 12¾ a ƒ 17.

GRANENMARKT.

8 Maart.

Van *Tarwe* werd alleen verkocht: 127 ℔ o. Vriessche ƒ 365.

Oude *Rogge* prijshoudend; nieuwe lager afgegeven: 124 ℔ o. Brabandsche ƒ 245; 190 ℔ Riga ƒ 230; 119 ℔ o. Pruissische ƒ 234; 115 ℔ n. Overijsselsche ƒ 186.

Garst zonder handel.

Haver als voren: 90 ℔ fijne ƒ 109; 86, 88 ℔ dito n. ƒ 104, 107.

Boekweit hooger verkocht: 114 ℔ Geldersche ƒ 184.

Koolzaad in één doen. Anclam Rubs £vl. 54½.

Lijnzaad zonder handel.

Raapolie Ordinair ƒ 35½. Vliegend ƒ 34 à 34¼. Volgbriefjes ƒ 33¼ P°. Mei, Sept., Oct., Nov. en Dec. ƒ 34 à 33½.

Lijnolie Ordinair ƒ 29½. Vliegend ƒ 28½ a 28¾. P°. April ƒ 28½.

Hennepolie Ordinair ƒ 34½

Raapkoeken pr. 1,040 st. ƒ 62 a 70. — *Lijnkoeken* pr. 104 st. ƒ 8 à 10.

Albier zijn 2,300 balen eerste soort Tafelrijst tot ƒ 15½ afgedaan.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar SURINAME, het nieuw gek. tweed. brikschip *Pieter Eduard*, Kapt. M. Jurgensen, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar ST. PETERSBURG, het Nederl. gezinkt kofschip *Joanna Jacoba*, Kapt. M. F. Schaap. Adres bij Jan Daniels en Zonen en Arbman.

Naar RIGA, het Nederl. kofschip *Anna*, Kapt. Harm J. Korter. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar LUBECK, het smakschip de *Vrouw Trijntje*, Kapt. J. A. Meyer. Adres bij H. Gullen.

Naar KOPENHAGEN, het Deensch galjasschip *Anna*, Kapt. P. P. Jörgensen. Adres bij B. J. van Hengel.

Naar BERGEN, het Sardinisch brikschip *de Mogol*, Kapt. R. Tropeano, Vertr. 10 Maart. Adres bij C. J. de Grys en Zoon en J. de Rooy.

Scheepstijdingen.

Van Riga wordt van 25 Febr. gemeld, dat de vorst weder op nieuw, en het vaarwater vol drijfijs is, waardoor het vertrek der schepen gestremd werd.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 7 Maart Z. O. en Z. — H. B. Gardner, Hope, Hamburg.

VLIE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen.

DELFZIJL 5 Maart. W. W. Patje, Annegina, Stettin n. Groningen. H. Jacobs, Freundschaft, Hamburg n. Amsterdam. B. Boucker, Catharina, Carolinerzijl n. dito

TERMUNTERZIJL 4 Maart. J. F. Hagendoorn, 4 Gebr., Helsingfordt.

HELVOET 7 Maart W. Z. W. — Niets.

BRIELLE en MAASSLUIS 7 Maart W. — Niets.

ANTWERPEN 6 Maart. Bartels, Julie en Maria, Marseille.

HAVRE 4 Maart. Wiederholdt, Silvie de Grasse, New York. Paulsin, Union, Hamburg. De Ojenaga, Joven Christina, Amsterdam. Mithiois, Heloïse, Antwerpen.

LEVERPOOL 4 Maart. Arfsten, Maria, Antwerpen.

Bij PORTSMOUTH 4 Maart. Van der Linden, Maasstroom, Rotterdam n. Batavia.

EXMOUTH 1 Maart. Michaelsen, Mathilda, Antwerpen.

DEAL 4 Maart. Middle, Amalia Thompson, Batavia n. Rotterdam.

Bij DEAL 4 Maart. Hoveling, Nijverheid, Londen n. Cardiff. Hoveling, Avontuur, dito n. dito. Bakker, 2 Vrienden, dito n. Newport.

GRAVESEND 1 Maart. Hund, Vr. Alida, Groningen. — 2 Maart. Gray, Medemblik, Medemblik. Carter, Northam, Harlingen. — 4 Maart. Page, Victoria, Antwerpen.

LONDEN 4 Maart. Smith, Undine, Amsterdam.

HULL 2 Maart. Jonker, 2 Vrienden, Rotterdam. — 3 Maart. King, Rosette, Rotterdam. Dougall, Robinhood, dito. — Lawson, Laura, dito. — 4 Maart. Patrick, Gipsey, dito.

SUNDERLAND 2 Maart. Smith, Grace, Schiedam.

EMDEN 28 Febr. Foelders, Amalia, St. Ubes.

Op DE ELVE 3 Maart. Wills, Demarary Planter, Kaap Haïti. Mammen, Wilhelmina, St. Thomas. Toosbuy, Wilhelmina, Messina. Kramer, Anna Maria, Lissabon.

CUXHAVEN 5 Maart. Kinger, Washington, New-York.

DANTZIG 1 Maart. Schultz, Germania, Antwerpen. Rentzmann, Therese, dito. Scharmberg, Vesta, dito.

UITGEZEILD.

HELVOET 7 Maart. Gisteren nog: J. H. Uil, Eliza, Belfast. J. A. Speykman, Maria Johanna, Oostzee.

DELFZIJL 3 Maart. J. J. de Barens, Guadeloupe, Riga n. Corunnaha. — 6 Maart. H. W. Tunteler, Vr. Catharina, Groningen n. Lorselt

TERMUNTERZIJL 4 Maart. H. J. Leeuw, Mejufvr. Heiltje, Ditzum. A. W. de Jonge, de Vr. Hillegina, Emden. — 5 Maart. J. J. Delers, Vrouw Anna, Leer.

MAASSLUIS 7 Maart. J. M. Tanger, Maria, Londen.

ANTWERPEN 6 Maart. Landsheer, Jeune Pière, Rotterdam. Van den Kerkhoven, Fidelité, Amsterdam.

KAAP DE GOEDE HOOP 9 Jan. Siedenburg, Julius en Eduard, Hamburg n. Batavia.

CETTE 26 Febr. Klein, Vriendschap, Zwolle.

BAYONNE 1 Maart. Zmith, Emer en Ernhard, Antwerpen.

ROYAN 1 Maart. Jongebloed, Aurora, Amsterdam. Potjewijd, Albertina, dito. De Leeuw, Stad en Lande, dito. Pott, Hermanus, dito. Jansen, Henriette Elisabeth, dito. Jonker, Bermina, dito. Gnodde, de Hoop, dito. Schut, Aurora, Rotterdam. Schweigel, Anna Elisa, Antwerpen. Aldiks, Harmonie, dito. Doewes, Pelikaan, Brussel.

HAVRE 4 Maart. Thomas, Zenobra, New-Orleans.

FALMOUTH 2 Maart. Schuuring, Zwaantina, (Amsterdam) n. Triest.

PLYMOUTH 1 Maart. Dam, Clara, (St. Thomas) n. Amsterdam.

TORBAY 3 Maart. Lange, Gesina, Antwerpen n. Bayonne. Kwakkelstein, Vriendschap, Vlaardingen n. Lissabon.

NORDEN 2 Maart. Bartelt, Vr. Antina, Engeland.

BREMERHAVEN 2 Maart. Weydemann, Flora, Port-au-Prince.

CUXHAVEN 2 Maart. Loffgreen, Ottomar, Rio Janeiro. Werland, Franklin, New-York. Jern, Mercurius, St. Ubes. — 3 Maart. Deg'n, Cuba, Havana.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 8 Maart 1839.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Mainz,	het schip	Niort,		schipper	H. A. Brillmeyer.
» Dusseldorf,	»	»	Carolina,	»	W. Weerpas.
» Keulen,	»	»	de Jonge Henrietta,	»	P. H. de Vries.
» Duisburg,	»	»	Mercuur,	»	P. Muller.
» Rijnschans,	»	»	Catharina,	»	Ant. Grenshanser.
» Wezel,	»	»	Vr. Rebecca,	»	G. Balk.
» Frankfort,	»	»	Canaris,	»	J. Rau.
» Mannheim,	»	»	Neptun,	»	E. Haasters.
» Coblenz,	»	»	Op Hoop van Zegen,	»	W. Hell.

KEULEN, 5 Maart. *Aangekomen:* J. Tillmann, van Coblenz; C. W. Beyer, Amsterdam, met 4,004 ctr.; L. Heusz, van Heilbronn.

naar *Afvaren:* C. W. Muller, naar Kitzingen, met 2,095 ctr.; H. Bieltjes la Lordam.

—— Naar Antwerpen, F. Kamps; naar Rotterdam, G. J. Willemsen; naar Dusseldorp tot Emmerick, J. Bulberg; naar Neusz en Dusseldorp, S. Sauerborn; naar Andernach en Neuwied, C. Schäfer en J. Broel; naar Coblenz en de Moezel, P. Leininger; naar Bingen en Mainz, J. A. Messinger; naar de Neder-Main, Gebr. Schultz; naar de Midden- en Boven-Main, G. J. Schön; naar Worms, Mannheim, Rijnschans en Leopoldshaven, W. Dunk.

Caub, 3 Maart. *Voorbijgevaren:* B. Kirschreiber, van Mainz naar Keulen, met 727 ctr.; C. Jonas, van Keulen naar Mannheim, met 1,733 ctr.

Rijnhoogte te Keulen 5 Maart, 14 voet, 5 duim. Caub 4 Maart, 12 voet, 8 duim.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

GENUA en ONEILLE, *A. T. Ekamp*, ANNA CLARA. 48 k. Zwavel, 1 b. Amandelen, 30 b. Sumack, 42 b. Comijnzaad, 1,228 st. marmeren Steenen, 1 f. Wijn, 1 f. Olijfolij, 6 kjs, 1 k. Koopm., van Staphorst, Lantz en Co.; 50 f. Olijfolie, J. Texeira de Mattos; 25 f. do., C. L. Hollert en Kolff; 20 f. do., Braunsberg en Co.; 17 f. do., Lasonder en Zn.; 6 f. do., Steurman en Co.; 4 f. do., C. Dyserink en Zn.; 25 b. Galnoten, C. L. Ringrose en Co.; 25 b. do., J. Sigrist; 10 v. Kastanjes, M. L. Woudhuyzen; 3 k. Koopm., 1 f. Olijfolie, 1 f. Aziin, Gebr. van Coppenaal; 1 k. Sucade, J. Jorissen en Co.; 30 b. Amandelen, 1 k. Sucade, 3 k., 3 p. Koopm., 1 k. Wapens, Order; zijnde een gedeelte der Lading, wegens schade, te Ezumazijl verkocht.

HAMBURG.

BATAVIA, *Ketels*, SOPHIE. 2,311 b. 11 v. Rijst, 56 v. Arak, 48 v. Tamarinde, 522 b. Curcuma, 314 b. Peper, 38 k. Thee, 100 k. Cassia, 11 m. Suiker, 1 k. Parel d'Amoer Schelpen, 5 c. Droogerijen, 1 partij Buffelhorens, 1 do. Sapanhout, 1 do. Bindrottingen, Ross en Co.

RIO-JANEIRO, *J. P. Gayzo*, JOHANNES. 3,520 b. Koffij, C. H. Donner.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

New-York, 8 Februarij.

KATOEN blijft in dezelfde gesteldheid; de prijzen zijn vast; in deze week zijn 4,500 balen van 13½ a 17 cs. verkocht.

St. Petersburg, 22 Februarij.

TALK. 25,000 pud eerste soort gele Kaarsentalk zijn tot 130 Rs. op Augustus, met 10 Rs. handgeld, en 7,500 pud dito tot 125 Rs. op Mei en Junij, met alle geld vooruit, verkocht.

POTASCH. 2,400 pud eerste soort Kasansche zijn tot 65 Rs op Mei, met alle geld vooruit, 1,700 pud tot 66 Rs. op Julij, en 1,250 pud tot 65 Rs. op Augustus, beide met 10 Rs. handgeld, verkocht.

Sneek, 5 Maart.

BOTER. Eerste qualiteit ƒ 38 à ƒ 39; tweede soort ƒ 25 à ƒ 30.

Delft, 7 Maart.

BOTER. Eerste qualiteit ƒ 40 à ƒ 43.

St. Petersburg, 22 Februarij.

1,000 tsch. Kubanca *Tarwe* zijn tot 29 Rs. op Junij, en 1,700 tsch. tot 15½ Rs. op Mei, beide met 10 Rs. handgeld, 3,000 pud *Hennepolie* tot 7 Rs. 30 k., met 1 R. handgeld, en 3,000 pud tot 7 Rs., met alle geld vooruit, beide op Junij en Julij verkocht.

Dantzig, 1 Maart.

Circa 100 last *Tarwe* zijn van den zolder tot vorige prijzen ter maling gekocht; ten gevolge der laatste Londensche berigten, wordt er vaster en iets hooger gehouden. Oude witte *Tarwe* wordt ƒ 630 à ƒ 660, dito hoogbonte ƒ 600 a ƒ 630, bonte dito ƒ 550 a ƒ 580, roode en roodbonte ƒ 500 à ƒ 540 genoteerd. *Rogge* wordt tot ƒ 220 aangeboden. De vraag naar *Garst* heeft opgehouden; beste is thans tot ƒ 180 a ƒ 190 te bekomen. *Erwten* en *Haver* stil. *Lijnzaad* op levering ƒ 370.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

Hamburg, 5 Maart.

Nadat Zaturdag nog 4 à 500 last Oberlandsche *Tarwe* van 174 à 180 Rx., en gisteren nog een paar partijen 126 ℔ mooije Marksche tot 179 a 180 Rx. zijn gekocht, is het heden, ten gevolge der iets slappere Engelsche berigten, stil, en werd er algemeen lager geboden, doch daartoe wilden de houders niet afgeven. Van nieuwe *Rogge* is vrij wat aangekomen, maar daarmede is het stil. 73 ℔ Mecklenburger *Garst* is tot 78 Rx., en dito *Haver* tot 60 Rx. afgegeven. *Boonen* en *Erwten* stil. Eene lading *Raapzaad*, van de westkust van Holstein, is tot 130 Rx. Bco. verkocht. In rood *Klaverzaad* is tot ruim vorige prijzen handel geweest; wit prijshoudend.

Dordrecht, 7 Maart.

Door het ruwe weder was de aanvoer gering, waardoor de beste soorten van oude en nieuwe *Tarwe* tot vorige prijzen zijn verkocht, doch mindere en gemeene soorten vonden trage koopers; puike oude witte Zeeuwsche is van ƒ 13 tot ƒ 13¼, en puike nieuwe van ƒ 12 tot ƒ 12½ verkocht; mindere dito van ƒ 11 tot ƒ 11½, en geringe van ƒ 8 tot ƒ 9; blaauwe van ƒ 8½ tot ƒ 9½ afgegeven; beste zomer *Tarwe* van ƒ 10 tot ƒ 10¼, doch geringe zeer slap, en van ƒ 8 tot ƒ 8½. *Rogge* vond trage koopers, en 10 cs. lager; Zeeuwsche is van ƒ 8 tot ƒ 8.30, inlandsche van ƒ 7¾ tot ƒ 8, en klein Brabandsche van ƒ 7 tot ƒ 7¼ verkocht. *Garst* vond tot de verlaging van 20 cs. koopers, zijnde het winter zakgoed voor ƒ 4.70, gestort voor ƒ 144 en ƒ 147, zomer zakgoed voor ƒ 4.10, en gestort van ƒ 126 tot ƒ 129 verkocht. Voor *Haver* vond meerder vraag; nieuw zakgoed is van ƒ 2 tot ƒ 2.30, en gestort van ƒ 66 tot ƒ 69 verkocht; inlandsche dikke van ƒ 75 tot ƒ 90. *Paardenboonen* 10 cs. hooger; best zakgoed ƒ 4.60, en gestort van ƒ 141 tot ƒ 144 verkocht. Goede blaauwe kook *Erwten* van ƒ 6½ tot ƒ 7 verkocht, en geringe van ƒ 4½ tot ƒ 5. *Boekweit* ƒ 10 per last hooger, zijnde de Bredasche voor ƒ 195, en de 's Bossche voor ƒ 190 verkocht. *Koolzaad* werd ƒ 6 hooger gehouden; mooi gestort werd voor ƒ 442 verlaten; Zomerzaad ƒ 6 hooger verkocht; puik Zeeuwsch zakgoed is voor ƒ 264, en ordinair dito gestort voor ƒ 234 verkocht; geringere soorten zakgoed van ƒ 240 tot ƒ 252. 107 ℔ Archangel *Lijnzaad* is voor ƒ 250 verkocht, en 108 ℔ Morshanski werd voor ƒ 270, en 110 ℔ dito voor ƒ 272 verlaten. *Raapolie* williger; op 6/w ƒ 35; vliegend voor ƒ 34 verlaten, en ƒ 33½ vergeefs geboden; Mei werd voor ƒ 34 verlaten, en Nov. voor ƒ 34 verkocht. *Lijnolie* op 6/w ƒ 30; contant ƒ 29. Harde *Raapkoeken* op 6/w ƒ 65 en ƒ 66, en contant ƒ 63 en ƒ 64.

Advertentiën.

(2412) STOOMPAKET-VAART TUSSCHEN *Rotterdam en Londen.*

De STOOMPAKETTEN der *General Steam Navigation Company*, in dienst van het *GENERAL POST OFFICE*, te *Londen*, vertrekken

van *Londen.*	van *Rotterdam.*
Elken Woensdag en Zaturdag, des morgens ten 7 ure.	Woensdag 13 Maart, des morgens ten 9 ure.
	Zaturdag 16 Maart, des morgens ten 11 ure.

(2413) G. WENDELAAR, J. B. HACHTMAN, J. EECKHOFF, G. H. MATTHES Gzn., R. R. VIERVANT, H. R. LINN, S. J. DE FLINES, D. F. STIEVEN, J. VAN DOKKUM Czn., H. CANNEGIETER, F. W. H. DE VALK, G. DE VRIES Jeronimo'szn., J. W. MIJNSSEN, H. W. CRAMER J. Wzn., J. L. CREMER en J. DINGER, Makelaars, presenteren, als last hebbende van hunne Principalen, ten overstaan van de Notarissen DE MAN en LOUWERSE, op Maandag den 11den Maart 1839, des Avonds ten 5½ ure, in het voormalige *O. Z. Heeren-Logement*, te Verkoopen: N°. 1. Een extra Kapitaal, Hecht, Sterk en Weldoortimmerd KOOPMANSHUIS, TUIN en ERVE, staande en gelegen op de Keizersgracht, tusschen de Beestraat en de Westermarkt, wijk 41, N°. 2243, kadastrale Sectie E, N°. 3586; groot 2 Roeden 39 Ellen. — En N°. 2. Een Hecht, Sterk en Weldoortimmerd HUIS en ERVE, staande en gelegen op den Singel, tusschen den Blaauwburgwal en Korsjespoortsteeg, wijk 31, N°. 5406, kadastrale Sectie E, N°. 636, groot 82 ellen. Breeder bij Billetten omschreven, en te bezigtigen op vertooning van een Toegang-Billet, door een' der bovengemelde Makelaars onderteekend. De bewijzen van Eigendom en de Veilconditiën zullen vier dagen vóór en op den verkoopdag te zien zijn ten Kantore van den Notaris P. LOUWERSE, op de Heerengracht, tusschen de Huiden- en Wolvenstraten.

(2414) Ten Kantore van M. M. POLAK ZOON, op het Rok-in, het 4de huis van de Gapersteeg, N°. 132, alwaar reeds in vorige Loterijen vele Aanzienlijke Prijzen gevallen zijn, is weder (in de *32ste Trekking, 5de Klasse der 176ste Koninklijke Nederlandsche Loterij*) op N°. 12470, de KAPITALE PRIJS van ƒ 10,000, zoo mede de PREMIE à ƒ 25,000 gevallen.

(2415) J. D. MERCKER, C. VAN DER VLIET Pzn., C. W. THÖNE, J. W. SMITT Jr., B. LANGERHUIZEN, E. ZWEERTS, C. H. RAPPARD, P. J. A. SUNDORFF, J. PERK, A. B. VAN DER VIES, L. G. WESTENBERG, G. DE VRIES Jeronimo'szoon, J. A. JOLLES Jr., en J. WESSELING Hzn., Makelaars, zullen, op Maandag, den 25 Maart 1839, in het voormalig *O. Z. Heeren Logement*, des avonds ten 5 ure, door de Notarissen SANTHAGENS en VAN HOUTEN, doen verkoopen: Een extra kapitaal, hecht, sterk en kostbaar betimmerd KOOPMANSHUIS en Erve, staande en gelegen op het *Nieuwe Waals-Eiland*, tusschen de *Schippers-* en *Bantammerstraten*, Wijk 10, N°. 2582. breeder bij Billetten omschreven, en te bezigtigen op vertooning van een Toegangbillet, door een' der gemelde Makelaars onderteekend. De bewijzen van Eigendom en Veilconditiën zullen vier dagen vóór en op den Verkoopdag, des voormiddags, ten Kantore van genoemde Notarissen, voor een ieder te zien zijn.

(2416) VOOR DEN KOOPPRIJS VAN ƒ 15,000 tot ƒ 25,000

Verlangt men *uit de hand te Koopen:* EEN KAPITAAL HUIS, liefst met TUIN, op eene deftige Gracht alhier, geschikt voor *eene talrijke familie.* De Verkooper kan, *na de betaling*, blijven wonen, of *andere* faciliteiten bedingen. Adres aan het Bureau van dit Blad, onder de letters P. S. N. D., met naauwkeurige opgave. Men kan op *stipte geheimhouding* rekenen.

(2417) Op een Administratief Kantoor verlangt men, tegen eenig Salaris, verbonden aan uitzigt op vermeerdering, eenen JONGELING, van 16 à 18 jaren, die eene sierlijke en vlugge hand schrijft, het Hollandsch *grondig* verstaat, en ook geschikt is om de Fransche en Duitsche taal naauwkeurig te copiëren. De gegadigden kunnen zich aanmelden, bij gesloten briefje, met opgave van naam en woonplaats, onder letter A., ten Kantore van den *Avondbode.* Bij voorkeur zal gelet worden op hen, die getuigenis kunnen aanwijzen van naauwkeurigheid en goed gedrag.

(2418) Bij den Boekhandelaar L. VAN DER VINNE, te *Amsterdam*, wordt uitgegeven en is alom verkrijgbaar gesteld:

J. VAN DEN HONERT, Tzz., Handboek voor de Burgerl. Regtsvordering in het Koningrijk der Nederlanden, met eene Voorrede van Mr. F. A. van Hall, advocaat te Amsterdam; 1ste en 2de stuk, 1ste, 2de en 3de aflev. (De vierde en laatste Aflev. is ter perse.) Prijs zoo ver het uit is ƒ 11.70.

—————— De wet op den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving. Prijs ƒ 1.80.

—————— Formulierboek der onderscheidene Acten behoorende tot de Burgerl. Regtsv.; 1ste en 2de Aflev. Prijs ƒ 3.70. (De twee laatste Aflev. zullen vóór 1 Julij verschijnen.)

—————— Register of Naamlijst der Steden, Gemeenten en Plaatsen in de Noordelijke Provinciën van het Koningrijk der Nederlanden, met aanwijzing der arrondissementen en kantons. Prijs ƒ 1.80.

ALPHABETISCHE LIJST van al de Grachten, Straten, Stegen, Pleinen enz. der stad Amsterdam, met aanwijzing van het Kanton-Geregt, als van het Kanton van Policie, waarin ieder derzelve behoort; mitsgaders de namen en woonplaatsen der Kantonregters, Plaatsvervangers en Griffiers, alsmede van de Commissarissen van Policie. Prijs 30 Cents.

LEERZAME TIJDKORTING voor meer en min gevorderde schaakspelers. Prijs ƒ 1.20.

NEDERLANDSCH MUSEUM, voor 1839, inhoudende: Geschied- en Letterkundige merkwaardigheden. Natuurbeschrijvingen, Aardrijkskundige bijzonderheden. Historische en Romantische verhalen, enz., met fraaije koperen Platen. Prijs ƒ 3. (en ƒ 4 voor de buitensteden franco per post). *Van de Jaargangen voor 1837 en 1838 zijn nog eenige Exemplaren tegen denzelfden prijs voorhanden; doch de Jaargang van 1836 is geheel uitverkocht.*

LEÇONS DE GEOGRAPHIE UNIVERSELLE, de l'abbé Gaultier, d'après la 25e Edition redigée et augmentée à l'usage des Instituts des Pays Bas. 2e Edition. Prix ƒ 1.30.

ENGELBERTS GERRITS, de Aardrijkskunde behandeld in 52 lessen, ten dienste van eerstbeginnenden, die men aan eenig nadenken wil gewennen. Prijs 30 Cents.

HOLLANDS TOONKUNST, of *Verzameling van Muzijkstukjes voor de Piano-Forte, gecomponeerd door Hollandsche Meesters.* Elke maand verschijnt hiervan eene Aflevering: de drie reeds uitgegeven Aflev. houden in: stukjes van de Heeren Benucci, Berthelman, Fischer enz. De prijs is ƒ 1.50 voor de drie Afleveringen, doch de inteekening geschiedt niet minder dan voor een geheel jaar.

Schouwburgen, Concerten EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Zaturdag 9 Maart 1839. De Dood van Karel, Kroonprins van Spanje, Treurspel in vijf Bedrijven, door den Heer *S. I. Z. Wiselius.* Gevolgd door: De Opstand in het Serail, Nieuw Groot Ballet Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme;* Nieuwe Costumes; en Nieuwe Decoratiën van den Heer *J. E. de Vries;* Muzijk van den Heer *A. Berlijn.* *Ten half Zes ure op het Tooneel.*

THEATRE FRANÇAIS.

Sous la direction de Monsieur Baudot.

N°. 69 de l'Abonnement.

(Entrées de Faveur généralement suspendues.)

Samedi 9 Mars 1839. Pour la première répresentation de Mlle. *Verneuil*, premier Sujet de la Comédie Française: La première répresentation de: Louise de Lignerolles, Comédie nouvelle en 5 Actes du Théâtre Français, par Mrs. *Prosper Dénoux* et *Ernest Legouvé*, dans laquelle Mlle. *Verneuil* remplira le rôle de *Louise de Lignerolles.* Précédée de: Le Commis et la Grisette. Mad. *Chilly* jouera pour cette fois le rôle de *Fifine.*

On Commencera a 6½ heures precises.

Mercredi 13 Mars 1839. Répresentation au bénefice de Mr. et Mad. *Girardot*, composée de: Pauvre Mère, Drame en 5 Actes. Le Bal de Gustave, Grand Galop aux tambours, dansé par tous les artistes de la troupe, en costumes historiques. Pas Styrien, dansé par Mr. *Justamant* et Mad. *Cécile de Lamothe*, artistes du Théâtre Royal de la Haye. Le Postillon de Mad. *Ablou*, scène comique, chantée et dansée par Mr. *Hartmann.* Pas de Caractère, dansé par Mr. *Justamant* et Mad. *Cécile de Lamothe.* La Cachucha, dansée par Mad. *Cécile de Lamothe.* Tombola composé de 6 lots heureux et 12 lots comiques. Une partie des lots heureux sera formée d'aquarelles, dessins, faits par le Bénéficiaire.

DEUTSCHES THEATER. *In der Amstelstrasse.*

46te Vorstellung im Abonnement.

Sonnabend 9 März 1839. Der Vampyr, Grosse Romantische Oper in 4 Acten, von *W. A. Wohlbrück.* Musik von *Heinrich Marschner.*

*** *Aubry* — Herr *Binder*, erster Tenor vom Kais. Königl. Hof-Opern-Theater zu Wien, als Gast. *Anfang um 7 Uhr.*

GRAND SALON.

Théâtre des Variétés.

Zaturdag den 9 Maart 1839. Niets en Iets, of de Vijf Gestorvenen, Vaudeville in één Bedrijf. Na hetzelve: N°. 777, of het Verlote Landgoed, Vaudeville in één Bedrijf, door *Pierre Bous Jr.* Tusschenbeiden: Eine für Allen, Kluchtspel, waarin de Heer *Grünwald* zeven onderscheidene karakters zal vervullen, en tevens, als Tyroler, het Steyrische Nationaal Lepelspel, en in het karakter van *Gusikow*, Rondoletto Brillante op het Hout- en Strooinstrument zal voordragen.

De Entrée voor ieder Persoon is 75 Cents, welke in vertering zal worden aangenomen. *Aanvang ten 7½ Ure.*

GROOT FRASCATI.

Zaturdag den 9 Maart 1839. *Het derde en allerlaatste* BAL, alwaar de Walzen en Galoppen van *Strauss* en *Lanner*, en de Quadrilles van *Muzard* en *G. H. Brockhuijzen Jr.*, met buitengewoon groot Orchest, uitgevoerd zullen worden.

Entrée ƒ 2 *Aanvang ten 10½ Ure.*

Zondag 10 Maart 1839. Groote SOIRÉE MUSICALE *à la Lanner.*

Aanvang ten 7½ Ure.

TE AMSTERDAM, UITGEVER, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT